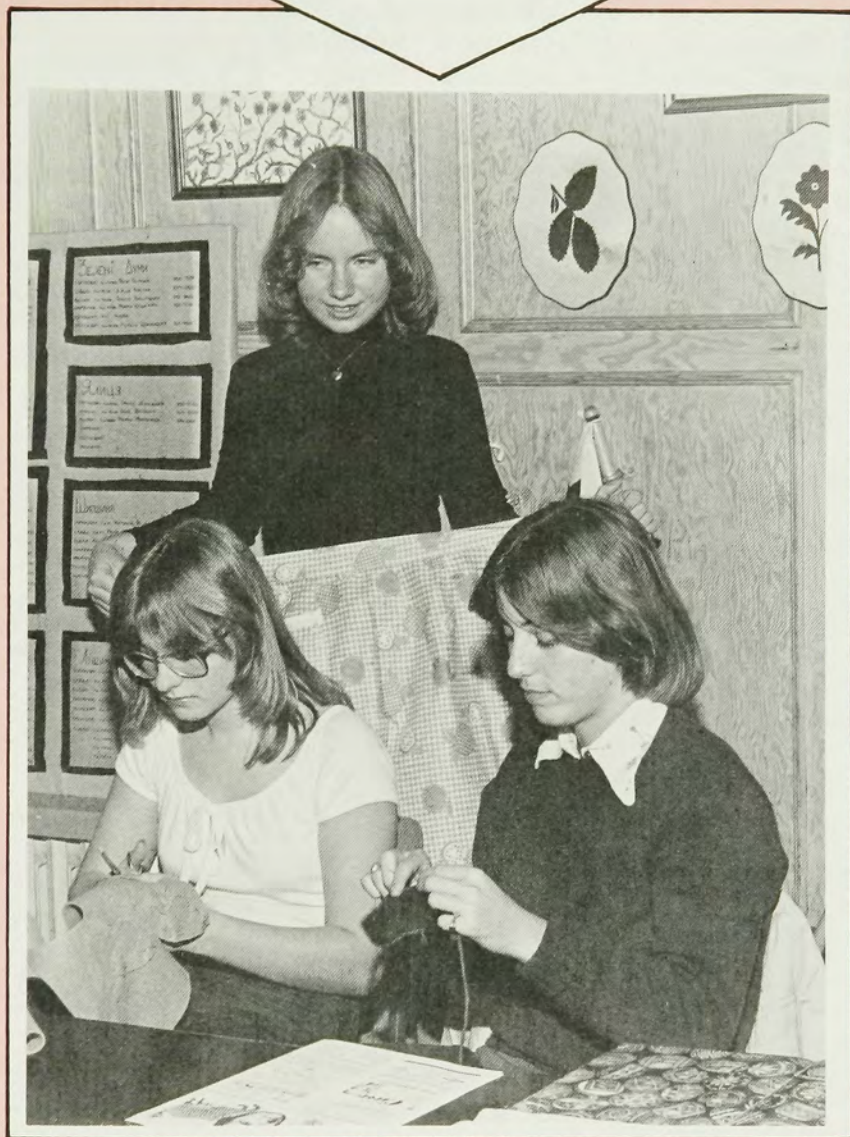

ЮНАК

серпень ♦ august
вересень ♦ september

1979

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "ЮНАКА"

ГПБулава, шукаючи способів покращання методи збирання передплат, зобов'язала КП Старшини через пл. осередки допомогти пл. видавництву збирати передплати гуртово й надсилати їх напочатку березня до Адміністрації. Пресові референти у пл. осередках виготовляють списки своїх членів з їх адресами й, згідно з зібраними передплатами, висилає їх до Адміністрації. На основі цих списків Адміністрація висилає журнали. Тому просимо Вас перевірити в станицях списки й вплачувати передплати **тільки до станиць**. Нашим обов'язком повинно бути, щоб **кожний** подбав про **своєчасну** вплату. Тим улегшимо працю пресовим

референтам у станицях, піднесемо рівень нашої пл. готовності й дамо змогу пл. видавництву існувати.

Передплатники, які не є членами пл. станиць, пересилають передплати кожного року **не пізніше 15 березня** безпосередньо до видавництва.

Пл. видавництво вдячне за щедрі датки на пресфонд і просить не забувати про них у майбутньому. Від кожного з нас залежить доля пл. преси, її існування і ріст. Хай же кожний причиниться до росту журналів, бо це наше спільне добро.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дониси, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- приймає **ОЩАДНОСТІ**.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

Від 1 січня 1979 р. річна передплата "Юнака" коштує: США і Канада — \$10.00;
Австралія — рівновартість 10.00 амер. дол.; Австрія — 100 шилінгів; Аргентина
— 10.00 пезів; Німеччина — 15.00 нім. марок; Франція — 15.00 франц. франків;
Італія — 2,000 лірів. Велика Британія — 2.00 фунти
Ціна одного числа \$1.00.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2150 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

З М І С Т

- 2 Юнацтво і Український Рік Дитини Подруга Гребля
- 3 "На крилах легенд" — легенди про назви міст України Ю. Кругляк
- 4 Обеліски серця, Шляхи Л. Госейко
- Об'ява ГПРади про Начального Пластуна
- 5 Ліна Костенко: Притча про ім'я **
- 6 Як пластова молодь переживає приїзд Марта Кузьма Валентина Мороза М. Веремієнко Р. Волосенко
- 7 Народня картина "Козак-Мамай" М.
- 8 Концерт Кульки Л. Ю.
- 9 Успіхи наших подруг: Юначка на телевізійній програмі М. Л.
- Привіт Морозові Н. Бандура
- 10 Як юначки відзначають Міжнародний Рік Дитини **
- 11 Матеріали на Рік Дитини **
- 12 Веселий кутон: Таємниця однієї ночі Де Кастор
- 13 Співучі пластунки М. Л.
- 14 25-річчя Української Папської Малої Семінарії **
- Молоде перо: Наше життя у Пласті Б. Лавришин
- 15 Наші приятелі **
- 16 Молоде перо: Нуклеарна енергія в СССР Ю. Іванчишин
- 17 Для філателістів: Українські мотиви на привітах із "Поїзду Сонця" **
- Відгук на філателістичну статтю М. Строкон
- 18 Український танцювальний ансамбль "Шумка" Т. Г.
- 19 Там, де колись загубився; Розсудливий Роман Пан Тофель і Подруга
- 20 Хроніка
- 23 Спорт, До нас пишуть...
- 26-28 Датки на пресфонд, Замість квітів на могили, Оголошення

● На обкладинці: Юначки з Пл. Станиці Торонто під-
готовляються до ярмарку. Фото: Іван Геречко:

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. В. Гарпун-Пи-
лишенко, О. Губарев, пл. сен. Дарія Даревич, пл. сен.
Ярко Козак і пл. юн. Рома Мішко.

Редагує колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

пл. юн. Андрій Винницький

пл. сен. Тоня Горохович.

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. юн. Всеволод Онишкевич

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів.

пл. сен. Петро Содоль

пл. сен. Люба Круга

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямами та вимогами
юнацького віку читачів.

ЮНАК

СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 1979

Ч. 8-9 (191-192) РІК XVII

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

ЮНАЦТВО І УКРАЇНСЬКИЙ РІК ДИТИНИ

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Ми зустрілись і я побачила заклопотане обличчя сестрички Тані. Вона відразу й подала причину своєї турботи:

— Часто читаємо в газетах “Діти — скарб народу”, “Український Рік Дитини”, багато проєктів, а ми ще нічого не почали. Чим же цей рік буде пам’ятний для наших новачок?

— То не в тому справа, щоб діти запам’ятали щось із життя в 1979 році, але щоб вони збагатилися духово, і щоб громадянство присвятило якнайбільше уваги вихованню дітей, — розважно й з повагою докинув Андрій.

— Я вважаю, що коли б гуртки, курені провели для юнацтва те, що радить ГПБулава — ляльковий театр, конкурс рисунків, костюмівка, висилка книжок дітям у Південній Америці за зароблені пластовим заробітком гроші, — то це хоч трохи збагатило б духовий світ дітей, збудило б у них патріотичні почуття і радість.

— Давайте зробимо якусь імпрезу для новацтва, — запропонувала Таня.

Роман сидів мовчки, роздумував. Дотикав рукою обличчя, оглядав усіх присутніх, а згодом почав:

— Чи ви не знаєте того, скільки наших молодших юнаків, юначок та новаків і новачок не люблять читати книжок, а зокрема українських книжок. Полюбити українську книжку можуть діти тоді, коли вони змалку до читання привчаються. Про це багато говорять. Але, мені здається, що виховання, зокрема національне, треба починати від основ. Треба їм давати духовий корм, щоб переживали, над чимсь думали. Книжки — це історії життя людей, тварин, птахів і його проблеми — пізнаючи їх, збагачуємося. Якби кожен із наших товаришів і товаришок обрали собі молодших і допомагали б їм з лектурами до школи чи читанням взагалі, то це була б конкретна допомога й дійсний вияв любови до дітей. Я пропоную таке: виберім собі відповідні книжки, статті в журналах, які варто було б прочитати з новацтвом і запропонуймо новацькій кадрі, що будемо знайомити з ними новаків, чи то на сходинах, чи на окремих

спеціальних зібраннях, за підготовки до новацьких вмілостей. Влаштуймо т. зв. “Години зустрічей з «Готуйсь»” для новацтва.

— Мені ця ідея дуже подобається, Ромку! — вигукнула Марта. Я знаю по собі — прочитаю гарну українську книжку, й мені ближчими стають наші люди, уваю відразу мандрую в Україну, в ті місця й ті часи, про які мова в творі. І серцем відчуваю, що мене щось в’яже з українцями. Думаю, що через читання книжок та переживання проблем її героїв ми й стаємо українцями. Я хочу вчити дітей читати книжки й їх з ними переживати.

— І я хотів би читати й розповідати дітям щось цікаве. А ви, Подруго, допоможете нам підшукати відповідні матеріали, щоб надавалися для дітей, щоб про них можна було порозмовляти з ними, — звернувся до мене Микола.

— Запропонуємо ще іншим нашим товаришам і товаришкам це робити. Навіть можна поробити такі юнацько-новацькі гуртки для цього, щоб зустрічатися з малими. Вони цього захочуть, — додав Андрій.

Мені радісно було від цих думок і плянів юних друзів. Мені також хочеться віддати рештки свого вільного часу для таких зустрічей дітей з книжками, з “Готуйсь”. Хочеться, щоб діти відчували, що вони для усіх нас справді найцінніший скарб, що збоку старших є така велика увага до них, така сила любови, що вони повинні її оцінити. А тоді не захочуть, і не зможуть бути байдужими до всього українського.

А матеріалами радо послужу. Вони в списку, сторінка 16.

Юні Подруги і Друзі! Вчитуйтеся у поезії наших духових велетнів, як вони виявляли свою любов до народу. “Я на сторожі коло їх поставлю слово...” — сказав Шевченко, бо рідне слово є єдиним живим джерелом сили народу, воно як цілющий напій береже прагнень і святинь в народі. А навчання рідної мови дітей — це розкривання їм багатства їхньої власної душі, прицеплювання їм духа народу. Ваш задум про добрий вчинок для дітей в Році Дитини шляхетний. Щастя Вам, Боже!

Скоб!

Подруга Гребля

„На крилах легенд”

ЛЕГЕНДИ ПРО НАЗВИ МІСТ УКРАЇНИ

Збірка Юрія Кругляка,
ілюстрації О. Губарева

ТРИ БРАТИ

Потріскався степ, як на дубі кора,
Земля знемагає у спразі...
Спинились три вершники біля Дніпра,
Три брати, три витязі-князі.

Попереду Кий. Він найстарший з братів,
А Щек середульший літами,
А третього витязя звали Хорив,
Найменший він був між братами.

До рідного краю князі привели
Дружину з важкого походу...
Припавши до берега, вої пили
Цілющу дніпровську воду.

А Кий із коня вороненького зліз,
Окинув околиці зором:
Ліворуч — дрімучий незайманий ліс,
Праворуч — байраки і гори...

— Місцина хороша! почувся басок
І лунко відбився на схилі.
Лиш чутно було, як об жовтий пісок
Сполохано билися хвилі. —

Послухайте, браття! — продовжував Кий
І сходив все вище і вище. —
А що, як отут нам, де берег стрімкий,
Нове збудувать городище?

— Це думка хороша! — погодився Щек.
Хорив на те вимовив гучно:
— Зі схилів оцих від ворожих пащек
Було б відбиватися зручно!...

Порадилися браття... І старший мудрець
З братами зійшов на вершину,
Десницю підняв і про той рішенець
Повідав князівській дружині.

Тут вийшов з ватаги дружинників дід,
Вклонився і Києві каже:
— Не раз ти дружину водив у похід
На військо загарбницьке враже.

Ти — старший з братів, найвідважніший ти,
Дружина тебе поважає,
І місто, що буде отут, наректи
На честь твою, Киє, бажає...

Кий зняв з голови шанобливо шолом
І тричі вклонився до стану:
— Чолом вам, дружинники вірні! Чолом!
Доземний уклін за пошану...

Як вулик улітку, гули вояки,
Завзято руками махали.
А в небі, мов птиці, літали шапки...
— На Києву честь! — всі гукали.

— На Києву!... — лунко відбивсь на горі
Пошани народної вияв...
Коли ж городище звели на Дніпрі,
Воно і назвалося — К и ї в .

ОБ'ЯВА

Оцим подаємо до відома усім пластункам і пластунам у світі та українському громадянству, що згідно з Грамотою про Начального Пластуна, схваленою 5-тим Збором Конференції Українських Пластових Організацій у 1970 році та Правильником вибору Начального Пластуна — на внесення Комісії для Вибору Начального Пластуна — Пленум Головної Пластової Ради в порозумінні з Головною Пластовою Булавою та Крайовими Пластовими Старшинами постановив для 14-го червня 1979 року проголосити ВДРУГЕ Начальним Пластуном на чергову семирічну каденцію

**пл. сен. кер. д-ра ЮРІЯ ВОЛОДИМИРА
СТАРСОЛЬСЬКОГО.**

Урочисте введення в уряд новообраного Начального Пластуна відбудеться під час Дня Пластуна-Пластунки 22 липня 1979 р. на Пластовій Оселі "Вовча Тропа" в ЗСА в присутності пластового загалу і представників Українських Церков та Громадянства.

Скоб!

Головна Пластова Рада

Любомир Госейко

із книги «Туга за Україною»

ОБЕЛІСКИ СЕРЦЯ

Досвідки держав
з обелісками,
що клянуть решето історій, —
досвідки держав
нищма знялись надвезір.
А у мене,
у моїй селитьбі коло серця,
а у мене — Сонця обеліск.
У мене — з сажалки тривоги
столиця суверенних обелісків серця
стебліс донезмоги.
У мене — вимоложені
сноти свігад наснаги,
електрогулі обеліски
серця.

Мандрівки серця і століть,
бескиди ран душі
і втіхи кораблі,
під обелісками
проходять гоголем, —
звитяжні прапори руїн.

Зводителю мій донезмоги,
зжились з небами
обеліски націй,
а у мене,
у моїй селитьбі коло серця —
іще не звершеної
моєї Держави обеліск.

Ти не приходи в'язати перевесла,
вже темні везори тепер.
У зоресні сховай свої дівогі перса,
для тебе я повік умер.

Ти не приходи, ні завтра, ні ніколи,
я докожаю нашу жизнь самим.
І не ходитиму через те поле,
що пломеніло врунами жоржин.

Ти не приходи дівчиною до мене
кохати в місягновітій лузі —
ти будь, Вкраїно, матір'ю моєю,
до тебе вдавсь я, — кажуть друзі.

ШЛЯХИ

Не всі шляхи
ведуть до міста Рима,
не кожна
хвиля беріг зустріжа.
Сумлінням світу дорожить людина,
котрій простелена
життя тропа.

Одній —
стежина у Великий Шлях,
а другій —
шлях в гуже сузір'я.
Таки собі я вибрав вігний фях —
шукати в совісних
людей довір'я.

В шляхах
люблується весь мій народ:
таку ж
Господь нам долю дав віками.
Пізнати його я безліз мав нагод,
та все гужими
мнимими шляхами.

Ліна Костенко

Ліна Костенко

ПРИТЧА ПРО ІМ'Я

Одного разу десь у антиквара
серед старого мотлоху знайшли
шедевр мистецтва.
То була картина,
покрита пилом.

Хтось провів байдужо
по полотну рукою, —
і знаєцька
в щілину озі глянули живі.
Гарягі, відгайдушні і веселі,
вони на всіх дивились з далини
крізь пил віків
і морок забуття.
Вони сміялись —

що їм забуття?
Що їм якихось два чи три століття,
якщо мірило існування — вігність?!

Всі зацікавили,
навіть врівноважені,
скептичні, завжди стримані знавці.
А потім обережно і побожно
обтерли пил,
вдивлялися в мазки,
вивгали фарби, школу і манеру.
Хто це?
Веласкес, Дюрер, Тіціян?
Чи, може, зовсім невідомий майстер?

Мовгало загадкове полотно.
Ні найдрібніших літер, ні ознаки...
Художник, певно, написав картину
і, вражений великою красою,
забув ім'я поставити своє! ...

А тут же, поруг, висіла картина
когось із містечкових живописців.
Така собі,
всього у ній потроху,
а головне —
ім'я на видноті,
мале ім'я із літер величезних!

Ліна Костенко народилася в 1930 році на Київщині. Вона закінчила школи в Києві, а відтан з відзначенням Літературний Інститут ім. Горького в Москві в 1956 році. Вже від студентських років вона була зацікавлена літературою і починає писати вірші. Її твори появлялися в літературних журналах Києва, Харкова і Львова. Згодом вона зібрала їх у трьох збірках п. н. "Проміння землі", "Вітрила" і "Мандрівки серця". Ліна Костенко була однією перших т. зв. "шестидесятників" і її вірші викликали гострі дискусії, а також критику представників советського режиму.

Це було правдоподібно причиною, чому Ліна Костенко "замовкла" для широкого загалу. Її твори перестали появлятися в останніх десяти роках, й чуємо про неї дуже мало. Остання збірка із 1977 р. "Над берегами вічної ріки" — вже далеко не має тієї сили та краси, що давні збірки.

Твори Ліни Костенко з давніших часів, яких в Україні вже не можна дістати, появилися на Заході окремою збіркою у Видавництві "Смолоскип" ще в 1969 році.

КРАМНИЦЯ ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО

2199 Bloor St. West M6S 1M2

Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ
УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ

ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ
Пл. ПРОБ, ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ,
КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ

Пл. станицям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані гурткові й
ройові відзнаки для гуртків "Волошки"
і "Барвінок".

ЯК ПЛАСТОВА МОЛОДЬ ПЕРЕЖИВАЄ ПРИЇЗД ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Приїзд Валентина Мороза до США сколихнув усіми українцям однаково, — молодшими й старшими, — без різниці віку, переконань чи почувань. Радіємо, що пластова молодь не лише з великим хвилюванням переживає кожну безпосередню зустріч з ним, але й тим також, що старається свої почування передати на письмі. Ось тут подаємо почування та думки трьох юнаків та запрошуємо інших писати до нас на цю тему.

“Дорогий Пане Морозе!

Я Вам дякую щиро. Ви готові були віддати життя за те, щоб ми молоді знали хто ми є. Перший раз я цього року зрозуміла важливість боротьби за Україну. Бо то наша мати, яка навчила нас любови. Коли я довідалася, що Ви вийшли на волю, мені хотілося плакати. Мені якось легше стало, веселіше, бо я знала, що наша надія знову народилася.

Подякую Вам — але не знаю як, — чи знаю... — треба любити Україну, говорити рідною мовою, бо я українка, моя душа нею збудована, без неї моє тіло — це повітря, яке віє в напрямі, якого не знає. Ви є наше дерево, а ми галузки. Тут в Америці ми часом забуваємо за наших братів та сестер — тих, що у тюрмах й в Україні.

Будьте нашим учителем — навчайте нас!

Вітаю Вас — слава Вам, сину України! Ви прийшли до нас, як та весна, що приносить відродження. Позеленів і зацвів наш сірий образ.”

пл. розв. Марта Кузьма
Пассейк, США

ВАЛЕНТИН МОРОЗ

27-го квітня 1979 р. важлива вістка рознеслася в українському суспільстві: “Валентина Мороза звільнили з в'язниці, вимінявши його за советських шпигунів”!

Мороз приїхав на летовище Кеннеді, звідки його перевезли до одного з готелів. Вже в п'ятницю ввечері він зустрівся в готелі з деякими українцями, а в суботу приїхав на демонстрацію до Філадельфії, яка перемінилася у величаве й зворушливе привітання для нього. У неділю Мороз прибув до Бавнд Бруку і взяв участь у спільній відправі біля пам'ятника героям.

Зворушливо й тепло вітали між собою нескореного героя і борця за волю.

пл. розв. Микола Веремієнко
49-ий Курінь, Трентон.

(Із одноднівки Свята Юрія 1979 р.
п. н. “Нескорений Дух”)

НЕСКОРЕНИЙ ДУХ

Ми цього року мали радісну й майже неімовірну несподіванку — звільнення з неволі нашого славного письменника-історика Валентина Мороза, його приїзд до США. А тема нашого цьогорічного Свята Юрія є “Нескорений Дух”. Маємо тепер перед собою найліпший приклад людини, яка захоплена національним духом і вірою в свободу України, може перемогти великі труднощі своєю вірою і не заломитися, вийти з неволі зміцненою вірою у перемогу.

Ми українська молодь повинні цей приклад наслідувати у нашому житті. Ми не можемо забувати нашу культуру, нашу мову, наш цілий український нарід. Ми мусимо триматися разом і боротися разом, бо тільки тоді є надія на перемогу. “В єдності сила народу, Боже нам єдність подай”.

пл. вірл. Роксана Волосенко
18-ий Курінь, Нью-Йорк
(Із одноднівки Свята Юрія 1978 р.
в США п. н. “Нескорений Дух”)

В. Мороз

ЧУТТЯ

Читає зорі лис,
в дуплі сова ворожить,
мовчать кружала пнів,
шепоче голий граб.

В тоненькі жала зір
блакитно дзвонить холод.
земля вганяє щем
в чуткі підшви лап.
Ростуть гриби.
Під мохом на узліссі

заснув їжак
у плетиві ожин.

На вітрі дуб
grimить іржавим листом.
Сіріє схід.
Викреслюється день.

НАРОДНЯ КАРТИНА “КОЗАК-МАМАЙ”

У XVII — XIX ст. в Україні найбільш поширена і люблена була народня картина козака-бандуриста, часто званого Мамаєм. На ній був завжди сидячий козак-бандурист на тлі пейзажу, з докладно намальованими всіма деталями козацького одягу, козацької зброї та кінської зброї. Або внизу картини, або в іншому місці часто був доданий текст, звичайно віршований, який надавав повнішого змісту картині. Уважають, що спочатку картини козака-бандуриста були створені мандрівними малярами — випусниками Київської Духовної Академії. Пізніше її копіювали, завжди додаючи щось своє, народні малярі-самовки, іконописці та ремісники.

Козака-бандуриста малювали на стінах хат, на дверях, віконницях, коминах, скринях, а то й на чумацьких возах. Через нетривкість цих матеріалів не багато залишилось досьогородні картин Мамає. А все таки в музеях України є їх ще певна кількість.

Отут, наприклад, бачите образ Мамає. намальований на дверях козацького куреня з кінця XVIII ст. Як у більшості картин Мамає, на ній є кінь та дуб. Козак одягнений у жовтий жупан та червоні шаравари. На землі біля запорожця та на дереві — його зброя й предмети побуту.

Козака-Мамає в цих народніх картинах трактовано як волелюбну людину, загартовану в боях з ворогом, але і як мрійника. Про це свідчить вираз його обличчя, а також і тексти, дописувані на картинах. А також і те, що його зображували не лише з рушницею, але з бандурою чи іншим музичним інструментом.

А ось далеко пізніша картина — з XIX століття, яка знаходиться в Чернігівському історичному музею. У ній зображено запорожця в особливо розкішному одязі — в довгому жупані й шараварах із золотої орнаментованої парчі. Направо від нього аркуш паперу з написом “Козак душа правдивая — сорочки не має”, щоб поглузувати, мовляв, дорогий одяг, а сорочки нема — видно голі гру-

ди. А й вираз обличчя глузливий, доповнює характеристику образу, немов жартує з марноти світу.

Ще один цікавий образ козака-бандуриста з Харківського художнього музею. У цьому творі добре зображено кремезного запорожця, що надхнено грає на торбані і співає під могутнім дубом на високому березі Дніпра. Ідилічним настроєм і спокоєм віє від козаків, що на другому березі готують на вогнищі вечерю.

Усі ці народні картини відзначалися розкішними красками — жовта, червона, зелена. Кожна постать, кожний предмет у композиції зображували відокремлено, але так, щоб у свідомості глядача всі вони виступали в певному розумовому взаємозв'язку.

Пізніше багато мистців використовували цю народню постать Козака-Мамає, а й сьогодні про нього не забувають, бо була це постать цікава і характеристична. Ось Мамає мистця Б. Сороки.

Постарайтеся десь оглянути картини Мамає в кольорах. Репродукції є в деяких книжках про українське мистецтво.

КОНЦЕРТ КУЛЬКИ

Вже цілий тиждень в нас в хаті велись сварки з котом Кулькою. (Ви напевно читали в травневому числі "Юнака" про мого kota Кульку, який, між іншим, вміє говорити). Справа в тому, що нашу оркестру "Буревій" запрошено грати на вечірці на Орликіяді, а Кулька настоював, щоб його взяти з нами й дозволити співати з оркестрою.

— Я хочу тільки один раз заспівати, м'яв! Побачиш, що всім мій спів буде подобатись...

— Кулько, не може кіт співати з оркестрою. Це ненормально, і взагалі — хлопці й чути про це не хочуть.

Кулька все таки приготувався. Щовечора сідав перед дзеркалом, і піднісши голову вгору, затягав тенором Россіні "Котячий концерт". Мушу признати, що це виходило навіть добре. Але співати на Орликіяді?!...

**

— Мамо, де моя вишивана сорочка?, — попав я в паніку у п'ятницю, вибираючись на Орликіяду. (Наша група в оркестрі мала гарні вишивані сорочки).

Шукала мама, шукала сестра шукав найбільше я. Сорочки як не було так і нема. Та коли я ще раз зайшов у свою кімнату, то помітив на бюрку картку, на якій було написано: "Сорочку забрав я. Віддам біля автобусу, якщо візьмеш мене на Орликіяду. М'яв!"

Лихий до нестями на Кульку пригнав я з наплечником під домівку. Юнаки й юначки сиділи вже в автобусі. Хлопці з нашої оркестри зарезервували собі шість місць в кінці автобусу. На одному з них чемно сидів на моїй вишиваній сорочці Кулька. Подивився на мене мило і підсунувся до вікна роблячи мені місце. Автобус рушив і ми виїхали за місто... По приїзді на Союзівку, я вхопив Кульку на руки, щоб не попав під ноги пластунам, і пішов до призначеної для оркестри кімнати. Замкнувши його в ній, пішов до залі, де мала відбуватись вечірка. Ми уставляли наші інструменти і голосники, зачіпали юначок. Про Кульку я не забував, бо щоякийсь час хтось приходив і інформував мене, що Кулька

жалісливо плаче в кімнаті. Але я був без серця.

Після вечері — пішли ми до кімнати вдягатись у наші одяги. В кімнаті було тихо і я подумав, що Кулька заснув. Та коли я перешукав всі закутки і Кульки не знайшов, я налякався. Холодний піт виступив мені на чоло і моє сумління почало мені шептати:

— Він же ніколи не був в лісі. Він пропаде. Його розірвуть дикі звірі!

— Не журись, Юрку. — Кулька не пропаде, потішав мене Олег. — Коти ж знані з того, що приходять до своїх домів із-за сотень миль. Він поверне...

— До своїх домів?! — Я уявив собі Кульку, як він біжить автострадою домів і попадає під авто..., мотоцикль..., його розривають собаки... Я вибіг надвір і кликав Кульку. Але надаремне. Кулька не прибіг, як завжди. Щоб я не дав, щоб повернути все назад... Та треба було йти грати. Коли вечірка скінчилась і на Союзівці затихло, я стояв біля вікна і дивився в темноту ночі. Як повернутись додому без Кульки? Чи залишитись тут на кілька днів, може він прийде? Раптом десь з далини донеслась мелодія Россіні! Ой, та це Кулька! Швидко вхопив я ліхтарку і вибіг надвір. Надворі не було аж так темно, як мені видавалось з кімнати. З-за хмари навіть вийшов місяць. Я надслухував. Так, знову зі сторони лісу, де водоспад, почулось "м'яв, мя-га-ав..." Доріжкою, через місток спішив я. Спів вже ближче і ближче. Нарешті — на маленькій полянці серед високих смерек я побачив чотирьох котів. Кулька співав дивлячись на місяць, а коти дивились на Кульку. Слухали його співу і час-до-часу помагали. Та коли під моєю ногою трісла гілка — вмить розбіглись. Я вхопив Кульку на руки і поніс до хати, обіцяючи по дорозі, що на вечірці "Верховинок" я дозволю йому співати з оркестрою.

Л. Ю.

ЮНАЧКА НА ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ПРОГРАМІ

Приємну несподіванку зробила сіракузькій громаді пл. вірл. Наталка Шпічка своїм виступом на телевізійній програмі з показом писання писанок 11 квітня 1979.

Пл. вірл. Наталка Шпічка, квітень 1979 р.

Цей її виступ відбувся в рамках програми "Жінка в поході", яку веде кожного дня пів години перед полуденем на руслі ч. 3 (WSYR) п-ні Дж. Гібсон. Наталка мала до використання 20 минут. Сама вона, вбрана в гарно вишивану блюзку, маючи біля себе кілька гарних вишивок, керамічних виробів і писанок, розповіла докладно про знаряддя, потрібне для виготовлення писанки, про техніку писання писанок, про символи, які є зображені на писанках. Показуючи писанку, на якій був трипільський орнамент, Наталка пояснила, що саме на цій старовинній трипільській культурі творилася українська культура в пізніших віках. Зображені на писанці колоски пшениці, Наталка пояснила тим, що в Україні родиться багато пшениці, і Україна завжди була і є й тепер шпихліром для цілої Європи.

На запит п-ні Гібсон, в який спосіб українці поза межами своєї Батьківщини зберігають свої традиції, Наталка пояснила, що батьки передають їх своїм дітям, а діти внукам, і так іде з покоління в покоління, з роду в рід. Крім того українці мають свої молодечі організації, а одною з них є Пласт, до якого вона сама належить. Пластунки сходяться разом, учаться вишивати, писати писанки й познайомлюються з українською культурною спадщиною.

Приємно було бачити цю пластову юначку на телевізійному екрані з її свобідною по-

ведінкою і зі знанням ділянки українського мистецтва, яке вона репрезентувала. Наталка — це членка юначок "Євшан Зілля 3", який в червні ц. р. закінчить своє 7-літнє існування. Всі членки цього гуртка (за винятком одної, на рік молодшої), закінчать в червні ц. р. середню американську школу (українську закінчили матурою два роки тому) і, діставши звільнення з УПЮ, будуть оформлюватися в УСП.

М. Л.

ПРИВІТ МОРОЗОВІ

*Мороз - український дисидент,
Поет, борець, повстанець.
У тюрмах роки загубив,
Як в'язень, як засланець.*

*За що? — Бо він не підкорявся
Грізній асиміляції,
А все боровся і захищав
Всі інтереси нації.*

*Він українцям показав,
Як кути витривалість,
Як в неვიгодах, в час тортур
Добути досконалість.*

*Силою духа він переміг
Усі ворожі сили.
Ніякі ґрати, ані тюрми
Його не заловили.*

*Бо він боровся за права
Для "вільної людини",
Для українців — й не забув
За інші теж країни.*

*Тому весь світ за нього став
І визволив з неволі,
І змогу дав йому ще жити
Між нами тут — на волі.*

*Привіт тобі, — Ти богатир!
Привіт і слава, друже,
І знай, Морозе, що тебе
Ми поважаєм дуже!*

Написала пластунка-юначка **Наталка Бандура**,
учениця 9 класи.

Як пластуни відзначають Міжнародний Рік Дитини

У ПЛ. СТАНИЦІ МОНТРЕАЛЬ

Пластова Станція в Монреалі постійно видає цікавий "Інформативний Бюлетень" і який завжди пересилає до редакції "Юнака". Перше його число у 1979 році прикрасила обкладинка із спеціальним рисунком відомої нашої письменниці і мистця Ніни Мудрик-Мриц з нагоди Року Дитини. Цей рисунок з пластовими мотивами і тому з приємністю подаємо його на сторінках "Юнака", щоби могли його бачити не лише члени Пластової Станції в Монреалі.

З нагоди Року Дитини новачки й новачки разом з дітьми Монреалею мали нагоду весело провести час на пластовій забаві п. н. "А у нас нівроку — аж чотири пори року". На забаві діти бавилися і співали співогри. Новацтво показало інсценізовану казку "Снігурик" Лесі Храпливої.

У ПЛ. СТАНИЦІ НЬЮ-ЙОРК

Прочитавши в "Юнакові" звернення Головних Булавних Юнацтва робити добре діло з нагоди Року Дитини юначки з 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки в Нью-Йорку провели в місяцях березні та квітні два добрі вчинки.

Перший з них — це була для новачок Станції Нью-Йорк "година казок та ігор". Юначки під проводом курінної пл. розв. Марти Івашків "запросилися" на сходини гнізда новачок і вивели інсценізацію нескортольної "Ріпки", відтак "Колобка", а далі перевели з новачками веселі ігри, пісні й забави. Крім того, зв'язкова 2-го Куреня пл. сен. О. Кузьмович розповіла новачкам казку про "Довге ім'я", а вкінці юначки частували своїх маленьких гостей "колобками", якими були популярні пампушки-"донатс".

Ця "година казок" принесла вдоволення і юначкам, і новачкам, які з захопленням брали живу участь у всьому.

У місяці квітні 2-ий Курінь присвятив "доброму ділові" свої курінні сходини. Кожна юначка принесла українські дитячі книжки, яких вже не вживає, як теж дещо з свого одягу, а що всі принесли всього щедро то виготовлено аж дві пачки для українських дітей в Бразилії.

"Нуховарни" в Інтернаті св. Ольги, Прудентополіс,
Бразилія

Щоби юначки мали більше почуття безпосередньої допомоги й свідомості — кому ця поміч буде, цілі курінні сходини були посвячені розповіді та інформаціям про українських дітей в Інтернаті Святої Ольги в Прудентополіс. З цікавістю розглядали вони також знімки з інтернату, українські підписи дівчаток та дивувалися незвичним тут у нас іменам. Усі цікаві інформації та знімки дала ст. пл. Ксеня Гапій, яка листується з одною молодією учителькою-катехиткою з Колегії Святої Ольги. Тій учительці вислали юначки зібрані книжки й речі. Може їхнє добре діло принесе радість і допоможе тим дітям, які бажають читати українською мовою, а не мають відповідних книжок. На знімці, яку ми

позичили від ст. пл. К. Гапій, бачимо дівчаток з Інтернату в Прудентополіс, як підготовляють їжу для своїх товаришок. Хоча вони молоденькі, проте їм доводиться по черзі варити на 100 осіб, як теж виконувати інші роботи з домашнього господарства.

**

Цього року в Станиці Нью-Йорк не перевелено куховарського курсу, але юнаки ХХІ-го Куреня УПЮ-ів ім. Е. Коновальця влаштували в одну п'ятницю квітня в домівці продаж печива. Щоб краще смакувало — приготували ще й свіжу каву. З доходу — пересилають 50.— дол. "Юнакові", як 5 дарових передплат для дітей в Південній Америці, і думають, що в 1980 році, коли відзначатимуть 25-ліття свого Куреня, — ще поправляться.

ХХІ-ий Курінь був заснований в Нью-Йорку у 1955 році. Першим його зв'язковим був пл. сен. Микола Васирик, Чок. Теперішнім курінним є пл. розв. Лесик Кмета, а зв'язковим ст. пл. Юрко Яримович, ЧК.

П.С.

Пластун справедливий — тому зв'язковий

Група членів ХХІ Куреня УПЮ-ві біля стола з печивом. Перший зліва: нурінний Лесик Кмета. Олег Данилюк — зайнятий — приймає гроші.

курень просив підкреслити, що продаж печива і цей даток юнаків для дітей з Південної Америки з нагоди Року Дитини не був би можливий без дуже активної допомоги матерів юнаків. Їм усім належить особлива подяка!

МАТЕРІЯЛИ НА РІК ДИТИНИ

Книжки:

В. Бандуран: Козацька дитина

Грінченко: Олеся

М. Погідний: Гетьманська булава, Срібна гривна

В. Барагура: Меч і книга

Ф. Злотополець — І. Федів: Син України

Леонид Мосендз: Великий лун, Засів

Марія Галун-Блок: Тітка Америна (скорочено в перекладі твір поміщений в "Готуйсь", починаючи від грудня 1978 р.)

У "Готуйсь" є багато коротких нарисів, з якими варто познайомити дітей.

1976 рік: У свята Марна думками з дідуном (ч.1), Тарасова мандрівка до монастиря (2), Бабуся розповідає про Великдень (4), Дитинство Отамана (), "Я побіжу для тебе, Аїно!" (7-8), "Марків дідусь розповідає..." (11), Найбільший скарб (11)

1977 рік: Снігурин (4), Іванова посвята (8-9), Андрійко одержав листа (8-9), Звідки ж вони знають, що я нован... (10), Горобчик у чужому пір'ї (10), Андрійкові подарував дідуно свій скарб (11), Як Святий Миколай допоміг Андрійкові (12).

1978 рік: Андрійко готується святкувати Різдво (1), Малий Михайлик, який великим ученим став (2), Дідусь розповідає Андрійкові про Миколу Міхновського (3), "Зірно

поятися!..." (4), Олені готуються до Свята Матері (5), Марнове свідоцтво, Андрійко хоче допомогти "Каравані", Український мовоченно (6-7), Як на хуторі виростала Оля — слава Олена Пчілка (8-9), Що Андрій довідався про генерала Мирона Тарнавського (8-9), Як Софійка Ліндфорс полюбила Україну? (10), Золоті нуші (11), Як Уля зрозуміла новацький закон (12).

1979 рік: Андрійкове Різдво, Рік 1979 — це рік Дитини (1), Хто є герой (2), Петрин декламує на святі Шевченка (3), Андрійко шукає свого загубленого у війні вуйка (4), Андрійко і мама (5).

Українська Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ" у Філадельфії

4814 N. Broad Street

Philadelphia, PA 19141

Phone: GL5-8770

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито

четвер 9 - 12

Вівторок 9 - 12

п'ятниця 3 - 8

Середа 3 - 8

субота 9 - 12

Таємниця однієї ночі

На пластовій оселі ніч. Затихло все. Не співають пташки, юнаки вже собі дотепів не оповідають, в кухні перестали гримати банями. Чути тільки рівний віддих лісу і табору...

Несподівано:

— Сюрррррррррррррррррр! — свисток.
— Алярм!!!

З криком і з лямпочками вибігає на площу провід.

— Аляааарм!!!

Будиться ліс, будиться табір, якась пташка скиглить з переляку; пані з кухні протирає очі і каже:

— Знову повар'ювали!

З шатер вискакують юнаки: Грицик з наплечником, Кулька з наплечником, Цицик з наплечником, Булька з наплечником, Цибулька з валізкою, Пігулька з нап... Стоп! Верни! Цибулька з чим? З валізкою? З валізкою!!!

— А то що? — питається бунчужний.

— Валізка, — відповідає Цибулька.

— А що валізка робить на таборі взагалі, а на алярмі зокрема? — хоче знати бунчужний.

— Друже бунчужний. Я є людина неповнолітня. Я ходжу до школи і не працюю, і тому я є економічно залежний від своїх батьків, — каже Цибулька, — які вислали мене сюди, якнайкраще забезпечивши всі несподіванки...

— Але чому ти не маєш наплечника? — докучає бунчужний.

— Друже бунчужний. Я є людина неповнолітня. Я ходжу до школи і не...

— Стій на струнко і мовчи, як до мене говориш! — наказує бунчужний. — Хоч ти людина неповно-якась-там, але ти мусиш знати, що до повного пластового виряду належить наплечник.

— Це, друже бунчужний, справа дискусійна, питання інтерпретації. В основному валізка виконує те саме завдання, що наплечник, тільки далеко досконаліше. Ось наприклад: у валізці можна положити чисті скарпетки наліво, а ті що ні, направо, і вони не помішаються. З валізкою можна по місті ходити, і ніхто нічого не скаже, а як піти з наплечником, то кажуть "бой-скавт". На валізку можна сісти, стати, на ній їсти, писати, грати всякі ігри, бо вона квадратова...

— Сам ти квадратний! — визвірівся бунчужний. — І як ти валізу візьмеш на плечі? — додав лагідніше, тим самим признаючи, що в думках Цибульки є багато рації.

— Друже бунчужний! Хоч я людина неповнолітня і так далі, але навіть я знаю, що валізки ніхто не бере на плечі. А ви дозрілий чоловічина, який вже міг би бути моїм татом...

Над цим бунчужний призадумався: Бути татом Цибульки? Ні! Ніколи! Краще з кривою одружитися, або взагалі ні, тільки щоб не бути татом Цибульки!

— ... валізки ніхто не бере на плечі! — закінчив Цибулька.

— Гм, — сказав бунчужний.

— Ви напевно хочете знати, що я роблю, як мене від валізки заболить рука? — додав Цибулька. — Отже, беру в другу руку, а як від наплечника заболять плечі, то яка частина анатомії їх заступить?

Бунчужний не відповів. Він щось хотів сказати про переходження потоків з валізкою і про альпіністику з валізкою, але передбачив, що Цибулька скаже, що на оселі нема ані потоків, ані Альп, і не сказав нічого. І так вони стояли і дивилися, — бунчужний на Цибульку, а Цибулька на бунчужного, — аж поки не почав накрапати дощик.

Миттю бунчужний вернувся до дійсності.

— Витягайте дощовики! — залунав наказ.

Грицик витягнув дощевик, Цицик — дощевик, Булька дощевик, Пігулька дощевик, а Цибулька — парасоллю...

На другий рік включено два нові пункти в програму Дня Пластуна: поруч з показом еволюції пластових одностроїв і з показом в'язання пластових краваток відбулися вежі з валізок і вправи з парасолями.

ДеКастор, 27. V. 1961
З книжки "Округлі квадрати"

Замовляйте нинішню гумору
"Округлі квадрати", висилаючи
три долари на адресу:

Пласт — "Верховинки"
140, 2 Авеню
Нью-Йорк, Н. Й. 10003

СПІВУЧІ ПЛАСТУНКИ

Ансамбль юначок ХХХІV Куреня УПЮ-он в часі виступу на 14 Нрайовому Пластовому З'їзді: з бандурами від ліва: пл. розв. Таня Гурсьна, пл. вірл. Леся Гурсьна; стоять: пл. розв. Ніна Назаренно, пл. вірл. Ліда Гвозда, пл. уч. Наталія Назаренно, пл. розв. Оля Жовніренно, пл. розв. Рома Прибила, пл. розв. Христя Дмитришин.

Вже від кількох років існує при ХХХІV-ім Курені УПЮ-ок співочий ансамбль. Він при акомпаніменті бандур виступає майже на всіх пластових і громадських імпрезах в Сіракузах, а часом і в сусідніх громадах. У цьому ансамблі співають всі членки Куреня, а на бадурах грають дві сестри Олесь і Таня Гурські. Вони вже впродовж 5 років їздять в

часі вакацій на науку гри на бандурі до маестра Григорія Китастого, який провадить курси гри на бандурі на таборах ОДУМ. Ансамблем керує пл. вірл. Олесь Гурська, тепер курінна. Вже від нового року ансамбль виступав на таких імпрезах: Свято Державности в Сіракузах, Шевченківські концерти в Сіракузах і Рочестері, а останньо на ХІV-тому Крайовому З'їзді на Союзівці. Цей останній виступ складався з таких точок: "Тихо над річкою" — народня пісня, "Ясени" — муз. Кривенького, "Пісня пластунів" — слова К. Рошко, муз. Григорія Китастого, "Буковинка" — інструментальна в обробці Г. Китастого, "Полтавський рушничок" — сл. Л. Матірної, муз. Т. Середи і "Виростеш ти, сину..." — муз. Пашкевича, слова В. Симоненка.

В останньому виступі не брали участі 3 юначки, які не мали змоги поїхати на "Союзівку".

На станичному Святі Весни, яке було 3-го червня ц. р., кілька старших юначок, добрих співачок, були звільнені з УПЮ і відійшли з Куреня, а тим самим перестануть співати в курінному ансамблі. На щастя восени перейде з УПН до УПЮ цілий один рій новачок і є надія, що саме вони поповнять цей курінний ансамбль і він зможе продовжувати свою працю.

СКОБ! М. Л.

ГУТІРКА

25-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПАПСЬКОЇ МАЛОЇ СЕМІНАРІЇ

Читачі "Юнака" мали нагоду часто читати дописи учнів цієї школи. Ім'я її відоме також і всім відвідувачам Риму, усім тим, які цікавляться українським шкільництвом, а зокрема школою, яка забезпечує освітою майбутніх кандидатів на священиків.

Українська Папська Мала Семінарія в Римі

Мала семінарія — це продовження Львівської малої семінарії. Її заснував Кир Іван Бучко (ректор Львівської малої семінарії) в Люрі (Франція 1952-1956), звернувся до нововисвячених українських Салезіян, щоб вони взяли провід цієї школи. У 1956 р. школу перенесено до Капельгандольфо біля Риму й приміщено в будинку, що його закупив був митрополит Андрей Шептицький для питомців Папської Колегії св. Йосафата на ваканційну оселю. У 1959 р. школу перенесено до будинку при Віа Боччея. Тут вона приміщена тепер. Першим ректором став о. Андрій Сапеляк, а коли він виїхав до Аргентини, новим ректором став о. Степан Чміль (1961-67). Третім ректором був о. Василь Сапеляк (1967-76), а від 1976 ректором став знову о. Степан Чміль. По смерті останнього від вересня 1978 р. ректором школи є о. Володимир Гришин.

У 1963 р., за старанням тоді митрополита, а тепер патріарха Йосифа Сліпого, прибувшого з неволі до Риму, папа Іван XXIII дав Малій семінарії привілей "Папської семінарії", тобто надав право її учням вступати до високих шкіл з матуральним свідоцтвом цієї школи.

Блаженніший Патріарх Йосиф відразу оточив цю школу найдбайливішою опікою. Він бачув у ній "живучість і виразні надії на нашу майбутність". Патріарх бачить виразне Боже благословення на ній. "Вона постійно росте і розвивається, вона була єдиною українською середньою школою на поселеннях з повним українським вихованням у Христовому дусі. Її провадили повні запалу українські руки, вона збирала дітей українського народу з численних поселень, за чверть сторіччя було їх понад 700. Вона видала кільканадцять священиків, чималу кількість українських інтелігентів з замітними професіями, вихованих у християнському дусі мирян, які працюють для свого народу".

Святкування свого 25-річчя УПМСемінарія мала в січні ц. р., хоч дата заснування припадає на 29. VI. 1952 р.,

але через несподівану смерть о. ректора С. Чміля в січні м.р. свято перенесено на поточний рік.

У програмі святкування було: відчитання телеграми від Святішого Отця Івана-Павла II, виступи хорів, танцювальних ансамблів, оркестри малих семінаристів і святкові промови. Серед визначних гостей були: перший ректор Кир Андрій Сапеляк, Кир Мирослав Марусин, монс. Милянник і монс. Ді Б'ядже, представник Салезіянської курії дон Фйора дон С. Дебоніс — представник верховного настоятеля оо. Салезіян, були й представники всіх українських інституцій у Римі, були гості чужинці: литовці, словани, італійські черниці.

Після урочистого Богослуження з участю численних отців відбулася спільна трапеза з великою участю визначних гостей.

МОЛОДЕ ПЕРО

НАШЕ ЖИТТЯ У ПЛАСТІ

У вересні 1972 року перейшов до УПЮ рій новаків, які називалися Мономаховичі, і вступили до п'ятого куреня, як гурток під назвою "Яструб". Ніхто не знав, чого сподіватися. Ми чули, що будемо самі провадити сходами, але в це не вірили.

Ну, так сталося. Ми вибрали гурткового і почали нашу довгу кар'єру в юнацтві. Наші сходи провадилися за такою програмою: відкриття, різне, де переговорювали важливіші справи, тоді гутірка, гра і закриття. Перший рік був чудовий. Влітку ми поїхали на перший юнацький табір. Спали у шатрах, ходили на прогулянки й їздили у канойках.

Другий рік юнацтва почався, і ми далі мали сходи. Відкриття, різне, гутірка, гра і закриття. Ми склали першу пробу, почали другу і що? Відкриття, різне, гутірка, гра і закриття. Час від часу ми на сходи поїхали або до когось до хати, або кудись інде. За п'ять років ми прослухали 200 гутірок, грали 180 ігор (включно зі співом) і вже було трудно знайти цікаві гутірки й ігри. Сходи ставали нудними й були некорисні. Аж у лютому 1978 р. ми почали підготовлятися до третьої проби.

Третя проба вимагає гутірки від різних "спеціалістів", і кожного тижня сходи були інакші, і завжди цікаві. Виглядає, що третя проба нас урятувала, лише, що тепер маємо страшно багато роботи. Чи не можна нікому догодити?!

пл. розв. Борис Лавришин

V-ий Курінь ім. Т. Чупрінки, Торонто

Tarsoche, Chet!

1977

1. 1977

2. 1977

3. 1977

4. 1977

5. 1977

6. 1977

7. 1977

8. 1977

9. 1977

10. 1977

11. 1977

12. 1977

13. 1977

14. 1977

15. 1977

16. 1977

17. 1977

18. 1977

19. 1977

20. 1977

21. 1977

22. 1977

23. 1977

24. 1977

25. 1977

26. 1977

27. 1977

28. 1977

29. 1977

30. 1977

31. 1977

32. 1977

33. 1977

34. 1977

35. 1977

36. 1977

37. 1977

38. 1977

39. 1977

40. 1977

41. 1977

42. 1977

43. 1977

44. 1977

45. 1977

46. 1977

47. 1977

48. 1977

49. 1977

50. 1977

51. 1977

52. 1977

53. 1977

54. 1977

55. 1977

56. 1977

57. 1977

58. 1977

59. 1977

60. 1977

61. 1977

62. 1977

63. 1977

64. 1977

65. 1977

66. 1977

67. 1977

68. 1977

69. 1977

70. 1977

71. 1977

72. 1977

73. 1977

74. 1977

75. 1977

76. 1977

77. 1977

78. 1977

79. 1977

80. 1977

81. 1977

82. 1977

83. 1977

84. 1977

85. 1977

86. 1977

87. 1977

88. 1977

89. 1977

90. 1977

91. 1977

92. 1977

93. 1977

94. 1977

95. 1977

96. 1977

97. 1977

98. 1977

99. 1977

100. 1977

101. 1977

102. 1977

103. 1977

104. 1977

105. 1977

106. 1977

107. 1977

108. 1977

109. 1977

110. 1977

111. 1977

112. 1977

113. 1977

114. 1977

115. 1977

116. 1977

117. 1977

118. 1977

119. 1977

120. 1977

121. 1977

122. 1977

123. 1977

124. 1977

125. 1977

126. 1977

127. 1977

128. 1977

129. 1977

130. 1977

131. 1977

132. 1977

133. 1977

134. 1977

135. 1977

136. 1977

137. 1977

138. 1977

139. 1977

140. 1977

141. 1977

142. 1977

143. 1977

144. 1977

145. 1977

146. 1977

147. 1977

148. 1977

149. 1977

150. 1977

151. 1977

152. 1977

153. 1977

154. 1977

155. 1977

156. 1977

157. 1977

158. 1977

159. 1977

160. 1977

161. 1977

162. 1977

163. 1977

164. 1977

165. 1977

166. 1977

167. 1977

168. 1977

169. 1977

170. 1977

171. 1977

172. 1977

173. 1977

174. 1977

175. 1977

176. 1977

177. 1977

178. 1977

179. 1977

180. 1977

181. 1977

182. 1977

183. 1977

184. 1977

185. 1977

186. 1977

187. 1977

188. 1977

189. 1977

190. 1977

191. 1977

192. 1977

193. 1977

194. 1977

195. 1977

196. 1977

197. 1977

198. 1977

199. 1977

200. 1977

201. 1977

202. 1977

203. 1977

204. 1977

205. 1977

206. 1977

207. 1977

208. 1977

209. 1977

210. 1977

211. 1977

212. 1977

213. 1977

214. 1977

215. 1977

216. 1977

217. 1977

218. 1977

219. 1977

220. 1977

221. 1977

222. 1977

223. 1977

224. 1977

225. 1977

226. 1977

227. 1977

228. 1977

229. 1977

230. 1977

231. 1977

232. 1977

233. 1977

234. 1977

235. 1977

236. 1977

237. 1977

238. 1977

239. 1977

240. 1977

241. 1977

242. 1977

243. 1977

244. 1977

245. 1977

246. 1977

247. 1977

248. 1977

249. 1977

250. 1977

251. 1977

252. 1977

253. 1977

254. 1977

255. 1977

256. 1977

257. 1977

258. 1977

259. 1977

260. 1977

261. 1977

262. 1977

263. 1977

264. 1977

265. 1977

266. 1977

267. 1977

268. 1977

269. 1977

270. 1977

271. 1977

272. 1977

273. 1977

274. 1977

275. 1977

276. 1977

277. 1977

278. 1977

279. 1977

280. 1977

281. 1977

282. 1977

283. 1977

284. 1977

285. 1977

286. 1977

287. 1977

288. 1977

289. 1977

290. 1977

291. 1977

292. 1977

293. 1977

294. 1977

295. 1977

296. 1977

297. 1977

298. 1977

299. 1977</

Щиро дякуємо на руки пл. сен. Л. Раковській усім виховникам та учасникам "Вечора" у Вашингтоні, за їхній ентузіязм, добру волю, пропаганду "Юнака" і за щедрі датки. Надіємося, що тепер коли Пластова Станиця у Вашингтоні пішла слідами Нью-Йорку прилучаться до того також інші Станиці та восени "Вечорі Юнака" відбуватимуться у різних містах, де живуть пластуни.

Ми щиро дякуємо пл. сен. І. Гарахові та усім юнакам із XIII-го Куреня за їхню ініція-

А ось так виглядає збірковий листок
“Листопадового Маршу”.

ПЛАСТ

SLAST

Організація Української Молоді
Альберта
СТАНІЦІЯ ЕДМОНТОН
10120 - 79 STREET, EDMONTON
T5 1K7M16 ЛІТО-16 В ІМ.
ГЕТМАНА ПЕТРА КОНАНОВИЧА-
САГАНДАНОВО

Ukrainian Youth Association
of Alberta
EDMONTON BRANCH
10120 - 79 STREET, EDMONTON

ІМ'Я І ПРИЗВИЩЕ УЧАСНИКА І ПІСЛЯНО

ЛИСТОПАДОВИЙ МАРШ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

NOVEMBER MARCH FOR PRESS-FUND "YUNAK" MAGAZINE

(3 MILES OR 15 KM. MARCH)

NO	NAME & SURNAME MEMBER ІМ'Я ПРІЗВИЩЕ ЧЛОНА	ADDRESS АДРЕСА	SUM PER MILE СУМА ЗА МИЛЮ	TOTAL РАЗОМ
1	ПАЛУ АРСІЙ РОБЕАН	3703 - 76 AVE	\$9.75/MILE	78.00
2	ПАЛУ БОРИС ПАВЛИК	8303 - 124 AVE	\$2.375/MILE	26.00
3	ПАЛЕС Р. АРСЕНОВИЧКА		\$0.125/MILE	1.00
4	ПАЛЕС А. ТАРНАВСЬКИЙ	13507 - 79 STREET	\$1.375/MILE	10.50
5	ПАЛЕС П. ТАРНАВСЬКИЙ	13507 - 74 STREET	\$1.375/MILE	10.50
6	ПА ВУХ ІВАН ТАРАХ ІС	13103 - 102 STREET	\$15.45/MILE	107.60
7				\$242.60
8	ПА ПОЗ. ОСТАВ КЕРНОВИЧ	14008 FES. CROMPTON'S	---	---
9	ПА ПОЗ. АНДРИЙ КЕРНОВИЧ	14008 FES. CROMPTON'S	---	---
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
РАЗОМ - TOTAL			БІЛШ ІМЕНЬ БІЛШ РАХУНКА	\$250.325/MILE \$242.60

ДО БІЛШ УЧАСНИКІВ:

МАРШ ПОЧИНАЄТЬСЯ ОДНО О ГОДИНІ 14:30
У ВІСІТІ 4-ГО Листопада 1978 РОКУ у
ПАРКІВЦІ ПАРКУ - HANVELAK PARK БІЛШ
SHILTER NO. ONE (1) - ПОІ НАМІНІ КУРЕННЯ
Є ВОДОКРАШАНІ ВОДИ УЧАСТІ У МАРШІ.

ЧЛЕНІ ПОБЕЖНІ БУТИ В ОДНОГОДНІ, ДОБРИ
СПОДІВ І БІЛШОГО ТА МАНАТИМІ НЕПЕВНІ ОД
О ПАЗІ НЕПОДІВІ ТРЕБА ВОДИ "ПАРКІВЦІ" (АНДРИЙ
- 1700 ГОД. ЗЕРКА У ПАРКІВЦІ ВОДИ НА
ЛИСТОПАДОВИЙ МАРШ І НА ВІСІТІ "ТАРНАВСЬКИЙ"

РЕВІЗІЯ - REVIEWED BY
М. П. ПАЛ А. ПОЛ (BUTLER) 26
COUNCILOR OF SCOUTMASTER - ІНТЕРНІОН - СПІВІЗІТІ

Нуклеарна енергія в ССРСР

Випадок з нуклеарним реактором, що стався 28 березня цього року на "Тримилево-му острові" в Пенсільванії, радіація, що була вища понад норму, розійшлася в повітрі. Про це писала преса багатьох країн. Було в минулому й ще є тепер велике зацікавлення нуклеарними реакторами в Канаді, у США та в Європі, небагато про що справу чути в Радянському Союзі.

Проте — вже кілька спеціалістів і репортерів відвідали радянські реактори. Більшість з них погоджується з думкою, що ССРСР хоче підвищити свою продукцію електрики нуклеарною енергією. Тепер два відсотки електричної енергії продукують нуклеарними реакторами. А в плані є підвищити цю продукцію до тридцять відсотків в 2000 році будовою нових реакторів.

Входять в цей план малі реактори, що будуть два чи три кілометри від міста, а їх воду будуть вживати для ogrівання будинків. Два чи три кілометри від міста, це багато ближче людей ніж це дозволено в Західному світі. Також ще включено реактори т. зв. "брідер", які мали б стати головною опорою системи продукції енергії в Радянському Союзі. Президент США Картер просив, щоб на Заході не будувати цього роду реакторів, бо з них багато більше нуклеарних покидьків, які на тисячі років випускатимуть радіацію. ССРСР вже має один "брідер" реактор в місті Шевченко над Каспійським морем, і думають їх мати ще більше.

Додати до цього й те, що совети думають вживати такий спосіб технології, який з причин безпеки не дуже прийнятий, а це тому, що в них є брак кваліфікованих людей, як також і матеріалу — спеціально компютерів. Їхні реактори в opinii вчених перестарілі, але вони не мають технології, щоб збудувати водопровідники, які б могли витримати дуже високий тиск води.

Один з репортерів часопису "Популярне знання", з якого я взяв більшість моїх інформацій, пише, що в одному нуклеарному комплексі вони мали нагоду побачити нутро одного експериментального реактора, коли він працював. Хоч відвідувачі реактора думають,

що забагато радіації на них не було, проте вони могли легко поковзнутися й впасти в реактор — "вкупатися в радіації", бо було лише мале поруччя і нічого більше для безпеки.

Один з директорів нуклеарної безпеки сказав, що на Заході забагато турбуються безпекою реакторів, бо стоплення середини чи втрати води для охолодження ніколи не може бути. Тому в ССРСР нема ніяких забезпечень, щоб стримувати поширення радіації.

В місті Нововороніж, деь 500 км. на південь від Москви і кількасот км. на північний схід від Харкова, є кофлекс нуклеарних реакторів. Лишень п'ятий, себто найновіший, має вмiщення на випадок поширення радіації. Це єдиний такий реактор на цілий ССРСР. Він там тому, що Нововороніжський комплекс — це показовий. Совети вже стратили можливість збуту реакторів в Югославії і Румунії, бо їх реактори не мають вмiщення на радіацію, і маючи один такий показовий, вони думають, що більше продадуть. А досі продано тільки один реактор поза ССРСР — а саме Фінляндії. Але Фінляндія замовила з ним американське вмiщення на радіацію та західнонімецькі компютери. Що совети роблять з нуклеарними покидьками та з уживанням паливом (яке випускає велику радіацію на тисячі років) не знаємо.

Цікаво буде знати — чи нуклеарні реактори будуть слухати не лишень законів фізики, але й наказів комуністичної партії.

пл. розв. Юрій Іванчишин, Торонто

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

УКРАЇНСЬКІ МОТИВИ НА ПРИВИТАХ ІЗ "ПОЇЗДУ СОНЦЯ"

Як і минулими роками, Союз Українських Філателістів у Австрії взяв активну участь у т. зв. "Поїзді Сонця" у травні цього року. З цієї нагоди австрійська пошта дозволила на офіційну печатку, що зображує ікону Різдва Христового з XVIII сторіччя, яка міститься в українській католицькій церкві св. Варвари у Відні.

Ukr. Weihnacht (ikone (18. Jh.), Wien - St. Barbara

Наші читачі напевно добре пригадують собі цю ікону з обкладинки "Юнака" за січень цього року. Вона буде на офіційній австрійській Різдвяній марці взимку 1979 року. На поштівці, яку переслав нам до редакції наш постійний співробітник ст. пл. Борис Ямінський, бачимо цю різдвяну ікону двічі. Напевно австрійські та міжнародні збирачі марок добре вже її запам'ятають, а з цим і те, що це українська ікона. Це, либонь, один з найуспішніших засобів пропаганди.

Що таке цей "Поїзд Сонця" — ми писали в "Юнаку" за червень 1976 р. Для тих, що не читали подаємо, — це прогулянка по Австрії спеціальним поїздом, призначена для цивільних та військових інвалідів — австрійським громадянам, яку влаштовують рік-річно в місяці травні харитативні інституції. З цієї нагоди відбувається також завжди спеціальна філателістична виставка, в якій від кількох років бере участь також Союз Українських Філателістів в Австрії.

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

ВІДГУК НА ФІЛАТЕЛІСТИЧНУ СТАТТЮ

П. Т. Редакція "Юнак"!

Прошу Редакцію "Нутна філателіста" надрукувати наступне: Публікація "Нутна філателіста" у великій мірі причиниться до популяризації філателістики, а спеціально філателістики України.

Правильно п. Всеволод Онишневич ("Юнак", лютий 1979), починає філателістику України від видань **Повітових Земельних Урядів** на території України, яка тоді була під Росією. Для зацікавлених подаю, що існують такі ната-логи:

Каталог земських поштових марок — Ф. Г. Чучин, Москва 1925.

Земская почта Полтавского уезда — П. П. Ганько, 1914

Catalogue of the Russian Rural Stamps — W. Herrick, New York 1896, published. "The Scott Stamps & Coin Co. Ltd."

Katalog der Russischen Semstwo Postwertzeichen — P. Tresckow publ. Austria Philatelist 1895

Preiskatalog der Postwertzeichen der Russischen Landschaften — Aemter, publ. Philipp Kosack, Berlin 1912

Деякі поширені та в обігу каталоги подають інформації про Земельні марки Росії, однак ті інформації дуже скупи. Чучин і Ганько подають дуже вичерпні інформації.

З пошаною

Миола Строкон
Сідней — Австралія

П.С. Єкатеринослав — це російська назва, по українському — Катеринослав!

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що йй на ім'я:

**УКРАЇНЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow

Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРПЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ "ШУМКА"

"Шумка" розпочала свою діяльність — плекати культуру українського народного танку 1959 р. Ансамбль має 60 танцюристів/ок та 24 члени оркестри. Перші виступи були в містах Західньої Канади, а від 1967 року, коли 10 днів виступали на світовому фестивалі ЕХРО, відбули ряд своїх виступів у таких дале-

ковіддалених місцях, як: Туніс (Міжнародний Національний Фестиваль, 1969), Вашингтон (Світовий Ярмарок в Спокен, 1974), Токіо (Канадська амбасада, 1976), Гаваї (Дон Гов, 1977), Оттава (святкування Днів Канади, 1977 і 1978). Крім того, "Шумка" взяла участь у концерті для Королеви Єлсавети та її родини (Едмонтон, 1978), а також у відкритті Ігор Комонвелту, що були в Едмонтоні 1978 р.

Ансамбль виводить від 1970 р. хореографією народні казки, використовуючи знайомі кроки народного танцю та даючи щось нове, творче і цікаве. Виступи "Шумки" передавали телевізійні сітки Канади та інших держав — учасників Міжнародних Спортових Ігор Комонвелту.

З ансамблем співпрацює відомий едмонтонський музик Євген Звоздешський, який komponує музику для потреб "Шумки". Він подбав також про видання платівки з музикою до хореографії ансамблю.

Албертійський уряд нагородив "Шумку" призначенням за виняткову успішну діяльність. Для відмічення свого 20-річчя "Шумка" запланувала виступи у березні ц. р. у Едмонтоні, Калгарі, Детройті, Гамілтоні, Вінніпегу та в Саскатуні. Ансамбль працює з ентузіазмом, великими плянами нових виїздів, нових творчих досягнень.

З приємністю містимо ці інформації та бажаємо "Шумці" якнайуспішнішого проведення у життя всіх плянів, ще більшої любови до краси українського танцю, ще більшого запалу нести між люди ім'я народу — творця цієї краси.

Т. Г.

ТАМ, ДЕ КОЛИСЬ ЗАГУБИВСЯ...

В липні 1939 року дванадцятилітній "бой скавт" Данн Фендлер, його батько і брат-двійняк із стейту Нью-Йорк вибралися на високогірську мандрівку до північного Мейну. Їх цілком була гора Mount Katahdin. Але Данн хотів скоротити собі мандрівку і загубився у мряці. Дев'ять довгих днів Данн мандрував горами у мряці, зробивши понад 35 миль, аж добився до ріки Penobscot і людських осель, загодований, покусаний, подряпаний і майже нагий. За ним шукали десятки людей, поруч з його найближчими. Це була найбільша рятункова акція, яка була колинебудь у Мейні. Але Данн урятувався самостійно і як казав, лише завдяки вишколу в "бой скавтах".

Цього року в сорокову річницю цієї пригоди Данн Фендлер, wraz з п'ятдесят вишколеними високогірськими мандрівниками пішов слідами своєї мандрівки 1939 року. Мабуть не може він забути свого переживання юнацьких років.

Для усіх наших молодих читачів, що так часом нарікають на невігоди пластових таборів чи мандрівок, може ця новинка буде доказом, що ніколи не відомо, чи і як може придатися пластовий вишкіл.

Веселий нутон

РОЗСУДЛИВИЙ РОМАН

Раз раннім ранком роботяща русява Роксоляна розстелила рушник, розмістила різноманітні рогалики, розігріла руру, розставила розморожувати різнокольорові румунські родзинки.

Ромко розсівся розмальовувати різьбу розцвітаючих роменів. Розхристаний Ростик розбудився, розбавився. Робив руханку. Роз-

махував руками. Розносились родинна радість.

Раптом, Ростик розігнався ровериком, розбив розкриті ринку. Родзинки розсипались. Ростик рядочком розставив розкинені родзинки. Револьвериком розстрілював. Радісно реготався.

Роксоляна розглянула руйну. Розплакалась, розпачливо розкричалась:

— Ромку, Ростик робить рейвах, рятуй!

Роман рушився. Роззброїв розпещеного Ростика. Рішуче розпорядився:

— Рілеке!

Розплаканий Роксоляні радив розігріти росіл, розпустити рижом, "розстріляні" родзинки розділити родинним рибкам.

Роксоляна раділа розв'язкою Романа. Роздала росіл, риж, рум'яні рогалики. Роман, Роксоляна, Ростик разом радісно розмовляють, родинні рибки родзинки ремигають.

Розповідь розказали
Пан Тофель і Подруга
12. XII. 1977

ПРОСИМО ПРОБАЧИТИ

В "Юнаку" число за червень-липень 1979 р. при описі "Вечора Юнака" з двома сторінками фотографій не подано авторів знімок. Ними є пл. сен. М. Захарченко і ст. пл. П. Фединський. Шановних Друзів просимо вибачення. Редакція

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1321-23 West Lindley Avenue
Philadelphia, Pa. 19141

НАШІ УСЛУГИ:

- Даємо моргеджі на догідних умовах сплати;
- Платимо високі відсотки від ощадностей і сертифікатів;
- Видаємо подорожні чеки і грошові перекази;
- Уділяємо безкоштовно фахові і правні поради.

ГОДИНИ ПРАЦІ:

кожного дня від 9-ої ранку до 3-ої по пол.,
в п'ятницю до 7-ої год. вечора.

Тел. Щадниці: (215) 329-7080-81

Наше гасло: З громадою і для громади!

Наша девіза: Сумлінна і фахова обслуга!

Зліва до права: М. Новосівський, А. Шипилявий, Я. Сось, В. Була, Л. Пилипець, Ю. Гавдяк і Р. Мелех. Фото — Я. Оришкевич.

МАНДРІВКА ПО “АПАЛАЧІЯН ТРЕЙЛ”

Наш гурток “Чорні Пантери” зібрався 21-го квітня 1978 р. у складі В. Була, Ю. Гавдяк, Р. Мелех, М. Новосівський, Л. Пилипець, А. Шипилявий, Я. Сось і д-р Яромир Оришкевич, ЧМ. Ми спакували авто д-ра Новосівського і рушили в дорогу до порому Гарперс у Вірджинії. Заїхали на місце о год. 5:30 ввечорі, взяли наплечники і почали мандрівку. Ми знайшли стежку, яка йшла просто вгору. Пором Гарперс лежить на розгалуженні ріки Потомак. Гори спадають там на 500-600 метрів. Нам треба було майже години, щоб зайти на вершок, з якого ми мали гарний вид на містечко. Тут ми розтаборилися, мали вечерю, тільки ніхто не сказав Левкові, що він має принести “канашку” і ми з ним поділилися своїми. Ще одна помилка була, що цей, який мав попати лятрину, не признався до того і друг Оришкевич мусів це зробити сам, за що він був досить лихий. Ввечорі ми розпалили вогник, пили шоколадне молоко та розповідали різні сміховинки. Коли ми лягли спати, почав падати дощ зі снігом і кож-

ний думав, що в його шатрі є найзимніше. В одного юнака зуби так дзвонили, що сусіди будилися, а крім того щогодини чути було гудок поїзду.

Ранком Марко й Влодьо розпалили вогонь, і ми всі сушили біля нього шатра. Після снідання спакували наплечники, виряд і рушили в полудневу напрямі. Цей день був найтяжчий, бо ми перейшли 13 тяжких миль. Кожний мав наплечник, що важив 30-40 фунтів, він ставав тяжчий з кожною милею. Більшість часу ми йшли самими вершками гір, бачили ще залишки окопів з громадянської війни та гарні краєвиди. По дорозі зустріли мандрівника, що мандрував із стеїту Джорджії до Мейну. Він розповів нам, що перед нами йде група “Бой Скавтів” у тому напрямі, що й ми. Після обіду й відпочинку ми перейшли останню гору десь близько 5-ої по полудні. Нам тільки треба було зайти до “Вілсон Геп”. Ми хотіли перегнати “Бой Скавтів”, щоб дістати краще місце, але вони зайшли там перші, що було чути вже здалека. Ми знайшли місце далеко від гамору й розтаборились. Розпалили вогонь і приготували вечерю. Деякі юнаки нарі-

ЧИ ІСНУЄ ЖИТТЯ ПОЗА ПАССЕЙКОМ?

(Р) Недавно чули ми про ядерну аварію в Гарісбургзі, штат Пенсильванія, США. Рівночасно бачимо, що на наш заклик у справі вербування співробітників, що ми його пару місяців тому розіслали по станицях, надійшла лиш одна відповідь, — від станиці Пассейк. Висновок очевидний. Один із сумних наслідків цього нуклеарного випадку — це генетична мутація американських пластунів. Цей страхітливий процес спаралізував їхні руки й унеможливив їм відписати. Та це ще не все! Виглядає, що хмара радіоактивних газів покрила й Канаду, бо й звідтам, як кажуть, ні слуху ні духу. Здавалося, що врятувалися лише Пассейк і наше Торонто.

Тремтячи від страху, ми подзвонили Канадській Ядерній Комісії, щоб передати урядовцям жахливе повідомлення, що членство Пласту по цілій Північній Америці потерпіло від мутації внаслідок контактів з радіоактивністю. Відповідь комісії була приголомшуюча: радіоактивні гази діяли тільки на віддалі десять миль від Гарісбургу. Що ж тоді сталося з нашими друзями поза Пассейком? Якщо хтось може вияснити цю таємницю, просимо нас повідомити. Чекаємо нетерпеливо.

нали, що суха “кунурудза” сманувала як “полістерина”, але ми мали крім того “королівську курку”. Після вечері всі нарікали на це, які голосні були наші сусіди, а їх крики звучали зовсім, як стада звірів. Вкінці після цілоденної мандрівки і вечірньої молитви ми мали нічну тишу при серенаді “Бой Скавтів”. Цієї ночі також було дуже зимно, але не було чути поїздів, лише з шатра Адріяна якийсь дивний звук. Але ми спали міцно, бо всі були перемучені.

Ми спали до сьомої рано. Друг Оришкевич мав звихнене коліно і ледве ледве виліз з мішка. Все було мокре від роси і ми ще раз сушили свої речі. Але ми швидко поснідали і почали пакуватися, коли нагло вухо горшка почало горіти. Ніхто не хотів відповідати за це. В год. 8-мій ми продовжували нашу мандрівку. Першу зупинку зробили миль від місця табору, як хтось завважив, що нема плястикової пляшки на воду. Бідний Юрій мусів вернутися шукати за нею, але прийшов з порожніми руками. Ми рушили далі вниз. Адріян зашпоортався і впав з наплечником, але Ромко поміг йому позбиратися. Це була добра наука для всіх, як виглядає до-

помога й співпраця. Внизу була вода й ми з'їли решту харчів та відпочили. Ярно нарінав, що кукурудза ще раз смакувала як стерильна губка, і він навіть боявся сноштувати цукерон будинок, чи не смакує також так само.

Тут перегнали нас "Бой Сквати". Крики яких було чути здалека. Дальша дорога була вже легша, бо ми мали пройти ще тільки одну гору, а там почали вже сходити на дорогу, що вела до шляху ч. 7. Ми зайшли до кінця нашої мандрівки о год. 2-й змучені, з болями, але щасливі. Автом пана Пилипця, що приїхав по нас, вернулися домі.

На прогулянці ми навчилися загальних засад мандрівництва, що треба, а чого не треба, а найважливіше навчилися співпрацювати, хоч її у нас не було у кожному випадку. Але ми дотрималися принципів мандрівництва: роби тільки знімки, залишай тільки сліди.

Написали й підписали всі учасники гуртка "Чорні Пантери", Вашингтон, Д. К.

ВЕЧІР "ЮНАКА"

У нас у Пл. Станиці Вашингтон відбувся перший раз вечір "Юнака". Наш гурток "Бобри" з другом Юрком Рановським добре напрацювалися, щоб наш пункт "Пласт у 2001 році" вийшов гарно.

Ми виступали не гарно, а чудово, тому що всім подобався наш робот, ст. пл. Андрій Машина. Він рухався, як живий і робив дивні звуки. Ми гарно забавилися, коли його майстрували. Мені вечір "Юнака" дуже сподобався.

СКОБ!

пл. прих. Адріан Старух

Недавно в нас відбувся Вечір "Юнака". Це був перший такий вечір у Вашингтонській Станиці. Ми не знали чого сподіватися. Але все вийшло дуже цікаво. Кожний гурток мав точку, декотрі серйозні, а деякі смішні. Мені найбільше подобалася точна старших юначок, які співали пісню друга Філька Старуха "Лист одного новачка". В тій пісні можна було почути про всі можливі "страхи", які бувають на таборах. Батьки, які дістали б такий лист, напевно забрали б своїх дітей з табору!

Назагал вечір вийшов дуже гарно і всі були задоволені програмою. Ченемо на наступний Вечір "Юнака";

пл. розв. Катря Сось
"Анулі"

ВЕСНА, ВЕЛИКДЕНЬ І ГАГІЛКИ

Дня 22 квітня, 1979 року, у Великодний День за юліанським календаром, VI-ий Курінь юначок ім. Ульяни Кравченко в Едмонтоні вивів гагілки перед цілою Станицею та загальною публікою.

Гагілки — це стародавні традиційні хороводи ще з поганських часів, коли то люди їх виводили, радіючи приходом весни. З приходом християнства, на Великдень після Богослужби дівчата виводили гагілки біля церкви з радости, що Христос воскрес.

Весна, для молоді в Україні, це була найкраща частина року; тоді люди святкували Великдень та виводили гагілки. Наші батьки привезли з собою до Канади ці традиції. Правда, ці гагілки не мають старого чару, тому, що ми їх не виводимо на зеленому майдані біля церкви, а в залі, або на сцені. Та все таки вони хоч частинно роблять нас учасниками великодніх святкувань в Україні.

Гагілки — це звичайні, веселі і мелодійні пісні. До них наш Курінь прибрав кроки і виводив такі гагілки, як "Зельман", "Весна Воскресла", "Жучок" та інші. Опісля, ми гостили присутніх чаєм та великодньою бабною. Усе відбулось у дуже милому настрої, і всі гарно провели час.

Із зібраних при вступі грошей призначено \$50.00 як нашу частку збір-

ного датку на фонд Надії Світличної.

Три неділі пізніше, дня 13 травня, наш Курінь запросили вивести гагілки під час "Свяченого" у парафії св. Юрія. Цей виступ також пройшов дуже успішно.

Пл. роз. Аня Бумбан
VI-ий Курінь УПУ-он ім. Ульяни
Кравченко, Едмонтон

ПЛАСТУНИ В ДОРОЗІ

15-го січня ц. р. о 8.30 год. ранку з Сіднею до Мельборну виїхала роверами група пластуни — Віктор Коваль, Мирон Масний, Вол. Супруненко, Вас. Черванів; зв'язковим був ст. пл. Андрій Барчинський, а пані Люба Масна провадила авто й кухню та разом із своєю донею Лесею давали моральну підтримку роверистам.

Ціль їхньої подорожі — здобути фонди на розбудову Пластової Домівки.

Перед виїздом о. Богдан Шемечко поблагословив роверистів і вручив їм Ікону Богоматері. Заступник посадника Миської Ради Ліверпулю опустил прапорець до старту і під оплески присутніх пластуни-роверисти рушили з великим ентузіазмом в цю далену дорогу.

Дорога Сідней — Мельбурн була різноманітна. Пластуни поділили її на кілька частин.

Перший день, хоч була гарна погода, був нелегкий, бо треба було проїхати велику віддаль, а також виїхати на стрімку гору "Рейзербен". Нічліг у Голбурні.

Другий день о 8.30 ранку — виїзд до Гандігай; це найдовший відтинок їзди, але погода була сприятлива і день цей роверисти проїхали добре, а увечері прибули до наміченої мети.

У третьому дні погода міняється на дощову, а дорога стає дедалі крутішою, але настрій у пластуни і надалі бадьорий. Змучені пізно увечері приїжджають до Албурі на заслужений відпочинок.

Четвертий день — це траса Албурі — Беналла. Монотонно рівний автошлях та спена робили цей відтинок нестерпним, і тому всі зраділи, коли нарешті вїхали до Беналли.

П'ятий день був для пластуни полегшою й увечері в Сейморі пластуни раділи, що Мельбурн уже недалено.

Шостий день — соняшний ранок, синє небо, свіже повітря заповідали гарну й легку дорогу до Мельбурну, але потім виявилось цілком протилежне: сильний вітер віяв роверистам у лице й дуже утруднював їзду. І цей короткий відтинок дороги був найтяжчим днем їхньої подорожі. По всіх трудах змучені, але щасливі, пластуни-роверисти вїхали до Бродмедовс (передмістя Мельбурну).

По дорозі скрізь зустрічали наших роверистів представники Міських Рад, кореспонденти місцевої преси й телевізії. У Мельбурні зустріли їх пластуни й українське громадянство. Щи-

ро привітали, угостили, а увечорі на Святі Державности зв'язковий А. Барчинський передав писанку голові УГВ п. Ст. Лисенкові від Сіднейської Станиці Пластунів. "Писанка їхала разом із пластунами-роверистами, принесла нам щастя, а ми на щастя передаємо цю писанку УГВ" — сказав Андрій.

Дарма, що були невигоди подорожі, пластуни-роверисти вдоволені, бо чимало навчилися, заізнали деяких австралійців, заприятельнілись з мельбурнськими пластунами, а найванливіше — зробили рекламу всім українцям в Австралії.

Е. Б.

З НІМЕЦЬКИМИ Й АВСТРІЙСЬКИМИ СКАВТАМИ

Як кожного року, так і цього українська дітвора з душпастирства Гамбурґ та околиць мала нагоду гарно провести вакаційний час. Ми вже були двічі у Франції, раз в Італії, а цього року наша група долучилася до німецьких скавтів в парохії Св. Хреста в Гамбурґ-Нойграбен, які виїжджали на табір до Цель ам Мос в Зальцкаммерґут в Австрії. 27 липня увечорі вирушили ми поїздом до Зальцбурґу, а звідтам автобусами до Цель ам Моос, що над озером Іррзее. Наша площа на височині 600 метрів понад поземом моря. Звідтіля мали дуже гарний вигляд на дооколичні гори й саме озеро. Все це природні заповідники під охороною держави.

Наступного дня піднесено прапори, серед яких виднів і український, побіч німецького й австрійського. Тому що всіх учасників табору було понад двісті, кожна група старалася сама

для себе варити. Перший тиждень мали ми прекрасну погоду і використали її для дозвілля та приготування співів до Св. Літургії. Другого тижня, майже кожного другого дня виїжджали ми на прогулянку в прекрасні околиці. Були в льодовій печері на Дахштайні, на вершну Гросгльоннера (понад 3.000 м.), в Пассау, в монастирі Отців Премостратенців в Шьєгль, в Мельн та інших містечках Австрії. Мали нагоди пізнати історію та містечтво давньої австрійської імперії.

Двічі в неділі були ми на Св. Літургії в українській церкві в Зальцбурґу і брали активну участь в Богослуженні, співали літургічні пісні. Впр. о. І. Дашковський (парох) відвідав нас у таборі, що справило нам велику радість. Дістатись до нашого табору не було так легко, бо треба було майже чверть години крутою дорогою йти вгору.

Останні дні нашого таборування були ми у Відні (чотири дні). Спали ми вже не в шатрах, а в парохіяльних приміщеннях в Карльскірхе, в само-

му центрі Відня. В неділю 13 серпня були ми на Св. Літургії в церкві св. Варвари, де саме служив Св. Літургію Впр. отець М. Ваврик, ЧСВВ. Були ми захоплені співом хору й красою церкви.

Наше перебування у Відні використали ми на оглядання міста, цісарського палацу Шинбрун, Бельведеру, собору св. Стефана, Пратеру, парків тощо. Кожному із нашої групи (двадцятки) залишилися гарні спогади зі спільного перебування серед чудової природи, спільних ватер, Богослужень в рідному обряді та доволі гарної погоди. Ми вдячні нашому Владиці Платонові, що причинився щедрою допомогою до влаштування цього табору, а також нашому душпастиреві з Гамбурґу о. Іванові Леськовичеві, що перейняв на себе весь труд організації й опіки над нашою групою.

Учасник

(Передрук з тижневика "Християнський голос", Мюнхен)

СВЯТО АНДРЕЯ

В суботу 9-го грудня 1978 р. було в Пластовій Станиці Монреал Свято Андрея. Усі дівчата зійшлися в пластовій домівці на ворожбу. Були там чотири кімнати, у яких чекали на нас молоді ворожки. У групах двох чи трьох ми заходили до кімнат...

В одній кімнаті була ворожка, яка ворожила з перстенів, які ми вибирали, у іншій ворожка вичитувала з

воску, який виливався у воді у різних формах. Третя ворожка запалила папір і, дивлячись на нього, розповідала нам про наше майбутнє життя.

Остання ворожка читала з ліній на наших руках і пояснювала сни.

Ворожба була дуже цікава й дівчата були задоволені. Як всі скінчили, ми вийшли з домівки й пішли до церкви св. Софії, де мала відбува-

тися друга частина свята. Це була забава, яка відбувалася в залі, де грала нова група п. н. "Промінь", що її створили наші юнаки. Забава весело закінчилася і всі були вдоволені.

пл. уч. Даня Дажене

Із "Інформаційного Бюлетеню Пластової Станиці в Монреалі" ч. 1/46
Рік 1979.

“ЧОТИРОРІЧНІ” ПЕРШУНИ

В суботу 12-го травня, 1979 р. у Ст. Кетерінс, Онтаріо, відбулись відбиванкові змагання УСЦАН-у, в яких перше місце, в групі юначок, здобула дружина Пласт-Клівленд. Їхня цьогорічна перемога — це, мабуть, і рекорд, бо вже четверта під ряд на змаганнях УСЦАН-у. Хоч склад дружини протягом цих років дещо мінявся, як і мінялися її тренери, то все ж таки дружина зуміла вдержатись на першому місці. Цьогорічна перемога цієї дружини замітна ще й тим, що змагунки, Ірина Завадівська (напітан дружини) здобула звання найвизначнішої змагунки, а Катруся Оленчук — найкращої “стиначки”. Тренером дружини цього року є ст. пл. Рома Кассараба.

Відбиванкова дружина Пласт-Клівленд. Теперішній склад дружини: Зліва перший ряд: Люба Завадівська, Христя Дармохвал, Рома Телішевська; другий ряд: Ірна Жгута, Леся Дармохвал, Катруся Оленчук, Ірна Завадівська (напітан).

Нема на знімку Наталли Трач.

Слід зазначити, що ця дружина здобула першість у змаганнях СУАСТ в Елленвіл; в 1976 р. першість в турнірі “Червоної Калини” в Нью Джерсі. Також ще в 1974 р. ця відбиванкова дружина перемогла була американські дружини в змаганнях “Джуніор олімпікс” і була допущена до краєвих змагань, як репрезентант округи Огайо.

Гратуємомо нашим першунам і бажаємо успіхів у майбутньому.

ст. пл. Оля Калушна
(зв'язова)

ДО НАС ПИШУТЬ:

А ось що написали внучки і внук дідуся Андрія з Едмонтону:

Дорогий “Юначе”! З нагоди уродин дорогого нам дідуся Андрія пересилаємо в його імені дарунок \$ 15.00 на пресфонд.

СНОБ!

пл. розв. Ксеня Маринян, пл. розв. Надя Маринян і пл. прих. Марко Маринян

Дідуневі та Внучкам і Внукові сердечна подяка й побажання, Дідуневі Многих Літ у здоров'ї та в радості від доброї поведінки Внучат. Хай живе і радує і Вас Ваш Дідуньо.

Редакція

Зліва: Надя Дем'яненко, Даніта Лунба, Тамара Тіаучи, Стефа Тиховецька, Аня Пронопєць.

Гурток УПЮ-он “Волошки” з Ст. Кетерінс майже кожного року не забуває про “Юнака”, щоб допомогти йому своїм датком на прес-фонд. І цього року поспішили з датком в сумі дол. 40,00 та радісними усміхами на фотографії, привітати “Юнака”. Дякуємо! — Дуже дякуємо!

Редакція

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ.

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога охвочим і немічним членам; Стипендії і стипендіяна допомога студіючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; “Народна Воля”, “Форум” журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя “Верховина”.

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСОюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Гловної Канцелярії УРСОюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

З першого липня 1979-го року були внесені деякі зміни до Страхового плану по безробіттю

**Якщо ви
працювали
менше
20-ти тижнів
у минулому році,
то ці зміни
можуть
відноситися
до вас.**

У грудні 1978-го року Парлямент змінив Страховий план по безробіттю. Зміни від 1-го липня 1979-го року означають, що дехто мусить працювати довше для того, щоб стати управненим одержувати страхову допомогу по безробітті.

**Ви працювали 20 тижнів
чи більше
у минулому році?**

Якщо так, то цей закон вас не стосується. 20 тижнів праці дають вам право на одержання регулярної допомоги по безробітті, страхової допомоги на час хвороби та вагітності, а також одноразової допомоги у 65 років.

**Це ваша перша праця,
чи ви вже працювали раніше
і повертаєтесь до праці?**

Взагалі, якщо це ваша перша праця, або якщо ви вже працювали раніше і знову приступили до праці після перерви в один рік, то лише після 20-ти тижнів ви зможете одержувати страхову допомогу по безробіттю.

Однак, існують деякі винятки із цього правила, в залежності від роду занять протягом двадцятитижневого періоду.

**Ви одержували страхову
допомогу по безробіттю
у минулому році?**

Якщо ви одержували страхову допомогу по безробіттю у минулому році, а також, якщо рівень безробіття у вашій місцевості не перевищував 11,5 процентів, то вам необхідно познайомитися з новим параграфом закону, що може стосуватися вашої справи. Отже, незалежно від того, скільки тижнів ви одержували допомогу у минулому, стаж вашої практичної діяльності мусить бути не менше 20 тижнів, щоб знову мати право на одержування страхової допомоги по безробіттю.

**Канадський страховий план
по безробіттю.
Ми маємо справу з
людьми, які бажають
працювати.**

Employment and
Immigration Canada

Emploi et
Immigration Canada

Honourable Ron Atkey
Minister

L'honorable Ron Atkey
Ministre

Canada

БАТЬКИ

**Постарайтеся, щоб ваші діти
були імунізовані
від різних хвороб.**

Це є ваш обов'язок

Такі хвороби, як поліо, дифтерія, стовбняк та коклюш так само загрожують тепер здоров'ю вашої дитини, як вони загрозували колись. Ці хвороби є дуже заразливі і можуть викликати серйозне захворювання або навіть смерть. Забезпечення вашої дитини від цих хвороб є ваш обов'язок. Ми можемо вам в цьому допомогти.

Міністерство Здоров'я Онтаріо постачає вакцини для імунізації дітей від поліо, дифтерії, коклюшу, стовбняка, кору, свинки і краснухи (німецького кору).

Ці вакцини даються безкоштовно і ваш Онтаріо Гелс Іншуренс Плян (ОГІП) покриває лікаря, який імунізує ними вашу дитину.

Якщо ви маєте дітей, яким два місяці або більше, то постарайтеся забезпечити їх від цих хвороб. Негайно йдіть до вашого лікаря

або імунізуйте ваших дітей у медичному центрі поблизу вас. І коли ви будете там, то запитайте, чи вам також потрібно підсилюючу дозу вакцини проти цих хвороб.

Потрібно кілька візит до лікаря, щоб цілком імунізувати вашу дитину. Щоб вам в цьому допомогти, ми видали практичну брошуру, яка вам пояснить проти яких хвороб вам треба імунізувати своїх дітей та якого віку мусять бути діти. Пишіть до нас і ми вам вишлемо безплатну брошуру:

"Immunization is Your Responsibility"
to: Health Resource Centre
Communications Branch,
Ontario Ministry of Health
Hepburn Block, Queen's Park
Toronto, Ontario M7A 1S2

Dennis Timbrell,
Minister of Health

William Davis, Premier

ВИДАВНИЧИЙ ФОНД ім. СІРОГО ЛЕВА

Замість квітів на могилу
Голови Крайової Пластової Старшини у США

св. п.

пл. сен. **АНДРІЯ ЗЕНОНА МИЦЯ**

на Видавничий Фонд ім. Сірого Лева вплинули
такі пожертви:

\$250,00 — Пластова Станиця, Пластприят і Пластова Фундація, Ньюарк

100,00 — Пластова Станиця Пассейк

61,00 — Брістол Меєр Комп. — співпрацівники пл. сен. Віри Мицьо

60,00 — Юрій і Ярослава Шепаровичі,

по \$50,00 — Крайова Пластова Старшина, Торонто, Канада, Коропецьна Наталія, Пластова Станиця, Елізабет, Пластова Станиця, Кергонксон, Свинтух Володимир, Яворський Юрій, Осипа і Олександр; \$40,00 — Українська Ернестина;

\$35,00 — Бобот Чамплейн Інк. — співпрацівники св. п. А. Миця; по \$30,00 — Пластова Станиця, Бріджпорт, Титла Маркіян, Федун Ярослав, Чайновський Богдан і Ірина; по

\$25,00 — Белендюк Михайло і Лідія, 28-ий Курінь УПС-ок "Верховинки", Нью-Йорк, Волододюк Володимир і Натря, Ганкевич Петро і Іванна, Гельбіг Омелян і Маріяна, Дурбак Тарас і Марія, Книш Володимир і Поля, Коваль Іриней і Анета, Панченко Микола, Рубель Ярослав і Слава, Сохан Володимир і Неоніла, Турянський Ярослав і Таїса, Хома Стефа з дітьми, Шнайдер Л. і Дж. — сусіди, Романків Любомир, Наконечний Петро, Пластова Станиця, Лос Анджелес, Витягловський Михайло, Гнатчук Всеволод, Дуна Ольга; по

\$20,00 — Алиськевич Роман і Анна, Бакалець Володимир і Марія, Білин Любомир, Гойдиш Стаха, Дзіман Михайло, Кекіш Богдан, Коваль Михайло і Ольга, Костюк Іван і Галина, Клапшан В. Ін., Крива Теодозій і Люба, Кряк Богдан, Левицький Роман і Ірина, Мостовий Орест і Дарія, Навроцька Христина і Юрій, Ратич Р. і Г., Сохан Ігор, Союз Українок, Відділ ч. 86, Ірвінгтон, Тарасюк Юрій, Харан Андрій, Торонто, Канада, Юзенів Михайло і Олександра, Козан Едвард і Марія; по \$15,00 — Коваль Анна, Цяпка О. і Л.; по \$10,00 — Андерсон Стефанія, Гнатів Василь, Головінський Іван, Тоня Горохович, Граб Роман і Аврелія, Гной Юліан і Оля, Дзера Катерина, Жеребецький Богдан, Канюка Роман, Кебало Орест, Кекіш Борис, Коваль Юрій, Корнага Володимир, Косович Дмитро і Стефа, Куровицька Ірина, Левицький Мiron, Ляшок І. і Р., Маєвський Олександр, Микита Роман і Галя, Оберишин Ярослав, Олинець Роман і Стефанія, Павлюк Борис і Ніля, Понос Т., Потевний Володимир, Рак Ярослав, Раковський Ігор, Рогожа Роман, Сафіян Володимир, Темницький Іриней, Титла Богдан, Турянський Л. і І., Цяпка М. і М., Чайківський М., Ярош Стефанія, Когут Тарас, Феденко Степан, Юрків Зеня, Колодчин Василь, Кульчицькі Євген і Фалина, Рогатинський, Петро; по \$5,00 — Андрейко Микола, Беднарський Денис, Білинський М. і О., п-во Вірстюки, Волчук Роман, Гапій Н. і О., Голубець Христя, Граб Юрій і Мирося, Гунчан Т., Дац Юрій, Івасенко Я., Родина Ксьондж, Кулин Юрій, Лучечко Іван, Лучка Петро, Мулик Я., Нинна Іван, Окунор Френк, Пенанські Михайло і Люба, Пензан Дмитро і Лариса, Пин-

дус Іван з Мамою, Подусовські І. і О., Рейнарович М., Савицький Роман і Марта, Сигіда Ліля, Слин Володимир, Содоль Петро, Стеранка Ю. і О., Стусин Богдан, Тершаковець Василь, Тершаковець Іван, Ференцевич Юрій, Франкен Дада, Шевчук Ілля, Юрчук І. і О., Ярош Сильвестер, Турянський Євген, Кізіма Володимир, Федорак Богдан, Перел Христина, Прийма Мирослав, Король Ігор, Лотоцький Іван, Шуровський Степан, Рудницький Роман, Зарицька Марія, Ромах Анатоль, Михалович Євген, Лаврин Надя, Кордуба Богдан, д-р Жуковський Антін, Гнатюк Віра, Гриньків Володимир, Козан Христина, Грушкевич Володимир; **\$2,00** — Григорович М. **УСІ РАЗОМ \$2,593,00**

З волі Всевишнього відійшов у Вічність в п'ятницю 6-го квітня 1979 р. в Трентоні, Н. Дж., ЗСА, батько станичного пл. сен. Івана Гафтковича та дідусь пластунів трентонської станиці Віри й Марка Гафтковичів

бл. п.

ЯРОСЛАВ ГАФТКОВИЧ

народжений у 1903 р. в Язлівцях, Україна. Похоронений 9-го квітня 1979 р. на місцевому цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж., США.

З висловами щирого співчуття Родині Понійного, замість квітів на свіжу могилу, склали свої пожертви на пресовий фонд пластових видань: на "Юнана":

\$25,00 — 19 Відділ СЧА в Трентоні; \$20,00 — Пластприят, Трентон; по \$10,00 — Веремієнко Тамара і Микола, Гафткович Віра і Марко, Глушок Марія і Михайло, Глушок Мирослав, Гуляй Арліна і Борис, Онишкевич Лариса і Любомир, Микитин Оксана і Іван, Мицик Люба і Роман, Обаранець Леся і Євген, Тритян Оксана і Юрій, Костюк Галина і Іван; по \$5,00 — Федорак Роман, Кірнецький Ярослав і Ліда, Лабна Ярослава і Ярослав, Скремета Павлина, Шилкевич Степан.

На "Вогонь Орлиної Ради" — по \$10,00 — Самотулна Теодозій, Тарнавський Ігор і Манкій В. А.; **РАЗОМ \$210,00**

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ЕВИ ДІДУР

Матері наших друзів пл. сен. Анни і Ореста Гаврилюків складаємо \$185,00 на пресовий фонд "Юнана" по \$10,00 — пл. сен. Марта і Нестор Базарки, Стефанія і Роман Барановські, Ольга і Богдан Козани, Оксана і Василь Леви, Оксана і Микола Коропецькі, Яромир Оришневич, Уляна і Іван Сосі, Ірина і Микола Ставничі, Марта і Нестор Терлецькі; по \$5,00 — пл. сен. Тереня Бень, Юрій Старосольський, Т. і А. Старухи, Христина Шипілявна, Євген Яросевич, ст. пл. Марта Перейма; Непластуни: \$35,00 — Ольга і Василь Корж; по \$10,00 — Наталка і Ігор Гавдяки, А. і О. Гавдяки, Родина п-ва Т. Б. Ясінських, Збірщики: Стефанія Барановська (\$150,00) і Тереня Бень (\$35,00).

У світлу пам'ять
О. крилошанина ПАВЛА ДЖУЛИНСЬКОГО
О. АТАНАСІЯ ТИМКОВА
МАРІЇ і ІВАНА ДУДИ

Батьків і Матерів наших друзів,
складаємо \$25,00 на пластові журнали.
О. і Т. Джулинським, М. і М. Грушневичам, Ю. і Д. Даревичам, З. і С. Дудам, складаємо наше дружнє співчуття,
пл. сен. Дмитро і Марія Попадинці
Іслінгтон, Канада

Замість квітів на свіжу могилу

СВ. П.
ТАРАСА ГОРБАЧЕВСЬКОГО

Мужа нашої подруги Дори
складаємо \$80,00 на пресовий фонд "Юнака".
Члени куренів УПС-ок і УСП-ок, США "Ті, що греблі рвуть", по \$25,00 — ст. пл. Леся Балтарович, ст. п. Христя Одайник; \$20,00 — пл. сен. Оксана Бачинська; \$10,00 — пл. сен. Марта Рудик.

Замість квітів на свіжу могилу

СВ. П.
ТАРАСА ГОРБАЧЕВСЬКОГО

Мужа Подруги Дори
складаємо \$50,00 на пресовий фонд "Юнака".
Абсолютентки "Школи Булавних" Ст. Кетерінс, Канада:
Богданна і Натруся Долішні, Соня і Аня Прокопець, Ліда і Оля Тначун, Богданна Роздольська, Рома Нухар, Варна, Єлисавет і Стефа Тиховецькі, Марійна Кобзан.

Замість квітів на свіжу могилу

СВ. П.
ТАРАСА ГОРБАЧЕВСЬКОГО

складаю \$20,00 на пресовий фонд "Юнака".
пл. сен. Оленна Юрчун, Ньюарн, США

Замість квітів на могилу
дорогої Вуянки

СВ. П.
АННИ ЗАХАРКІВ

складаю \$60,00 на пресовий фонд "Пластового Шляху",
"Юнака і "Готуйсь"
ст. пл. Роман Стельмах, ЧМ
Балтімор, США

Замість квітів на могилу
Матері нашого друга Ігоря

СВ. П.
МАРІЇ ФЕДАК ГРИНЕВИЧ

і
Матері нашого друга Юрія

СВ. П.
НАДІЇ ДАРЕВИЧ

складаємо \$20,00 на пресовий фонд "Юнака".
Оксана і Данило Струми

Замість квітів на могилу

СВ. П.
пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО

складаємо \$15,00 на пресовий фонд "Юнака"
ст. пл. Богданна Долішна, ст. пл. Натруся Долішна, ст. пл. Гриць Долішний, пл. сен. Стефанія Гарас, **Ст. Кетерінс,**
Канада

Замість квітів на свіжу могилу

СВ. П.
пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО

Чоловіка нашої подруги Оксани Бережницької
складаємо \$25,00 на пресовий фонд "Юнака"
Курінь УПС-ок "Буриверхи", США

Замість квітів на свіжу могилу
довголітнього щирого пластового Друга

СВ. П.
пл. сен. кер.
ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО, ЧМ

складаємо \$25,00 на пресовий фонд "Юнака".
пл. сен. Ольга і Минола Нузьмовичі, Бабилон, США

Замість квітів на могили

СВ. П.
пл. сен. мгр-а АНДРІЯ ТЕРШАКОВЦЯ

І

СВ. П.
ст. пл. ЛІДІЇ ДИКУН

складаю \$20,00 на пресовий фонд "Юнака".
Родинам Понійних складаю сердечне співчуття.
Ліда Вахнянин, Торонто, Канада

Замість квітів на свіжу могилу
дорогого Друга

СВ. П.
ІВАНА КРУГЛЯКА

колишнього голови Пластприяту в Бостоні, США,
складаю \$15,00 на пресфонд "Юнака"
Спи, дорогий Друже, нехай легкою буде Тобі
ця прибрана земля.
Степан Сідлярчун, Бостон, Масс., США

Замість квітів на могилу

СВ. П.
Паніматки С. КЛОС

складаємо \$10,00 на пресовий фонд "Юнака"
Алла і Ігор Черний з родиною, Нью-Йорк, США

СПИСОК ДАТКІВ на пресовий фонд "Юнака", що вплинули до 22 червня ц. р.

США:

Пластова Станиця, Вашингтон, прихід з "Вечора Юнака"	80,00
пл. юн. Андріяна Мельничин, Франкфорт	5,00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки)	600,00
США разом	\$685,00

КАНАДА:

XIII-ий Курінь УПЮ-ів, Едмонтон, з листопадового маршу	242,60
Гурток УПЮ-он "Волошки", Ст. Нетерінс	40,00
о. Роман Гоменко, Гафффорд	10,00
Замість квітів на могили	130,00

КАНАДА разом \$422,60

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Ст. пл. Левко і Марко Іваницьні, Ноттінгем	2,30
УСІ РАЗОМ	\$1.109,90

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ З НАГОДИ РОКУ ДИТИНИ

1. З нагоди Міжнародного Року Дитини юнани із XXI-го Куреня УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця в Нью-Йорку, склали \$50,00 на 5 дарункових передплат для дітей у Південній Америці.
 2. Пл. сен. Ольга Пендюк, Банбері, Англія, для юначки у Великобританії за 2 рони і для школи в Югославії.
 3. о. Роман Гоменко, Гафффорд, Канада, для школи Сестер Службниць в Югославії.
- Складаємо щирю подяку усім жертводавцям за дарункові передплати.

Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union

108 Second Avenue, N.Y. 10003

Tel.: 212-473-7310

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ

НАЙКОРИСНІШЕ

У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ
НООПЕРАТИВІ "САМОПОМІЧ"
в НЬЮ-ЙОРКУ

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуги українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$6.00 з додатком коштів пересилки.
- БУКВАР МАРІЇ ДЕЯКО, ціна \$4.00 і кошти пересилки.

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать

Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,

учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку

Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСТІПНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“;

„Yunak“ — Magazine,

2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ЇЖАК

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплачуйте свої журнали!

КАЖАН

БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новинів та дітей до 12 року життя;

САЙГАК

ЛИС

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

ВЕДМІДЬ

● Присилайте передплати 3 ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ